

6 АБАРАЊЦЬ АД РАСІІ МОЖА ЎСТУПЛЕННЕ Ў ЕЎРАСАЮЗ

Неабходнасць супрацьстаяць
вайскавай інтэрвенцыі Расіі —
першасны матыў усіх машабных
рэформаў у грузінскай арміі

14 БЕЛАРУСКАЯ КАМПАЊІЯ ВЕЛЬКАПОЛЬСКОЙ ДЫВІЗІІ

Мала хто ведае, што 95 гадоў
таму польскія вайсковыя часткі
прарвалі бальшавіцкі фронт
і захапілі шэраг ключавых
гарадоў Беларусі

12 ПУЦІН ЦІСНЕ НА БАЛГАРЫЮ

Прамова Пуціна
выклікала сапраўдны
палітычны землятрус
у Балгарыі, следствам
чаго можа стаць
адстаўка ўрада

ПАДПІШЫСЯ!

Паважаныя
чытачы!
Да Новага года
вы яшчэ можаце
падпісацца
на «Новы час»
па старых
коштах!

Без анексіі і кантрыбуцыі

Мы нічога анексаваць не збіраемся, яно само да нас прыплыве

Сяргей ПУЛЬША

На сустрэчы з губернатарам
Калінінградскай вобласці
Мікалаем Цуканавым
Аляксандр Лукашэнка су-
пакоіў Расію: «У некаторых на-
шых ворагаў, у тым ліку ў Расіі,
і ў Беларусі іх хапае, ідуць раз-
мовы пра тое, што Лукашэнка
хоча ледзь не Калінінградскую
вобласць далучыць да Беларусі.
Паверце, у мяне такіх планаў
няма».

Тым не менш, ён заўважыў:
«Беларусь заўсёды падстаўляла
плячо Калінінградскай воб-
ласці, мы ніколі яе чужой не
лічылі. А ў якім складзе, у якой
дзяржаве будзе Калінінградская
вобласць пры такіх падыходах,
напэўна, не так важна».

Гэта якраз тое, што «язык мой
— вораг мой». «Некаторым во-
рагам» у дадзеным выпадку стаў
сам Лукашэнка. Менавіта ён у
мінулым годзе на сустрэчы з
расійскімі журналістамі агучыў,
што прапаноўваў Пуціну разві-
ваць у Калінінградскай вобласці
сельскую гаспадарку, аб'ячаючы
ператварыць рэгіён у квітнеючы
край. Пры гэтым ён зазначыў,
што «не прэтэндуе на тое, каб
заўтра забраць Калінінград,
але калі можна было б — дык з
задавальненнем».

І дадаў, што Пуцін «падтры-
маў яго ў гэтым плане».

Відавочна, што зараз Аляк-
сандру Рыгоравічу Калінінград
патрэбны толькі ў эканамічным
плане. Гэта самы ўразлівы рэ-
гіён Расіі ў плане расійскага ж
«харчовага эмбарга». Ён абкру-
жаны «санкцыйнымі» краінамі,
і «несанкцыйныя» харчы туды
прасцей за ўсё завозіць з сіня-
вокай. Да таго ж Лукашэнка вы-
значыў празрыстыя беларускія
прыярытэты — беларускае бу-

даўніцтва, МАЗы і аўтобусы з
тралейбусамі ў Калінінградзе.

Так што Расія можа спаць
спакойна. Пакуль. Да таго часу,
як украінская вайна, Крым, за-
ходнія санкцыі і кошты на нафту
яе не дадушаць канчаткова.

Анексаваўшы Крым, па-
рушыўшы міжнародны парадак
і недатыкальнасць межаў, Расія
сама пачала капаць сабе яму. Бо
нідзе, як у Расіі, не існуе столькі
шмат розных сепаратысцкіх
настрояў. Менавіта пасля Крыму
аб стварэнні ўласнай Сібірскай
дзяржавы пачалі ўголас казаць
на Урале. Татарстан з Башкіры-
яй наўрад ці задаволеныя, як у
Крыме абыходзяцца з іх бра-
тамі-татарамі. Пра Чачню-Іч-
керью нават казаць не варта.

У тым самым Калінінградзе
нездарма не забыліся на гіста-
рычную назву горада і, хутчэй,
у выніку «распаўзання» Расіі
яны рынуцца альбо ў Германію,
альбо ў Польшчу. Так што Аляк-
сандру Лукашэнку «Кемска
воласць» не свеціць.

А вось што прыплыве ў Бела-
русь, дык гэта гістарычна нашыя
Смаленск і Бранск. Вось да чаго
трэба ціха рыхтавацца.

У красавіку, паводле апы-
тання смаленскага парталу
gorodnews.ru, 22% ягоных чыта-
чоў хацелі б далучыцца да Бела-
русі. Паралельна на сайце avaz.
org быў абвешчаны збор подпі-
саў за правядзенне рэферэнду-
му аб уваходжанні Шумяцкага
раёна Смаленскай вобласці ў
склад Беларусі. Петыцыя адрас-
аваная адміністрацыі Смален-
скай вобласці і адміністрацыі
Шумяцкага раёна. «Да 1939 года
вялікая частка Шумяцкага раёна
ўваходзіла ў склад Рэспублікі
Беларусь. Я лічу незаконным
захоп спрадвечна беларускіх
зямель», — гаварылася ў заяве.
Пры ўсёй смешнасці ініцыяты-
вы, пад ёй паставілі подпісы
больш за 2 000 чалавек.

Такія настроі калі не цалкам,
дык часткова падтрымліва-
юцца мясцовымі ўладамі. У
гэтую ж вясну ў газеце «Рабочы

64,32%
наведвальнікаў
сайту gorodb.ru
прагаласавала
за Бранск
у складзе Беларусі

шлях» губернатар Смаленшчы-
ны Аляксей Арлоўскі выступіў з
прапановай перадаць Беларусі
зямлю ў Краснінскім, Веліжскім,
Манастыршчынскіі, Хіславіц-
кім, Ершыцкім, Руднянскім і
тым жа Шумяцкім раёнах. Ад-
зіная ўмова губернатара — каб
прыбытак ад гаспадаркі ў раё-

нах ішоў у бюджэт Смаленскай
вобласці.

Не менш вясёлая сітуацыя
на Браншчыне. Тамтэйшы пар-
тал gorodb.ru правёў апытанку
чытачоў ужо ў кастрычніку. За
яе давялося апраўдвацца, бо
па выніку галасавання, якое і
доўжылася ўсяго крыху больш
за гадзіну, за Бранск у складзе
Беларусі прагаласавала 64,32%
наведвальнікаў сайту. Потым
рэдакцыя тлумачыла: маўляў,
даведаўшыся пра галасаванне,
на сайце масава адказвалі беларусы,
а таксама жыхары Масквы, Ніж-
няга Ноўгарада, Санкт-Пецяр-
бурга і, чамусьці, Омска. А таму
да меркавання брансанаў гэтая
апытанка дачынення не мае.

Але, нават калі адкінуць бела-
русаў (што і зрабілі ў ка-
ментарах некаторыя чытачы),
усё роўна за Бранск у Беларусі
прагаласавалі ўдвая больш,
чым за Бранск у Расіі. Пасля
гэтага gorodb.ru вымушаны быў,
па прызнанні рэдакцыі сайта,

«пайсці на беспрэцэдэнтны
выпадак — закрыць магчымае
каментаванне».

Таму Лукашэнка абсалютна
слухна кажа: не будзе нія-
кай анексіі і ніякіх беларускіх
«ветлівых людзей» і «зялёных
чалавечкаў». За Аляксандра
Рыгоравіча ўсё зробіць Ула-
дзімір Уладзіміравіч. Лукашэ-
нку проста трэба ствараць вобраз
«квітнеючай, мірнай і стабіль-
най краіны», ні ў якім разе не
ўлазячы ва ўкраінскі канфлікт,
і тым жа часам захоўваць імідж
«найлепшага сябра Расіі, які
не кіне яе ў цяжкія часы». Да
«сябра», калі ў Расіі пачнецца
«парад суверэнітэтаў», Бранск
і Смаленск прыйдуць самі і з
братэрскімі абдымкамі.

Фантастычна? «Крымнаш»
таксама год таму здаваўся фан-
тастыкай. Галоўнае для Беларусі
зараз — не звальца ў сацыяльна-
эканамічнае піке разам з
усходняй суседкай. Тады да нас
усё і прыплыве — з цягам часу.

ПРАВЫ ЧАЛАВЕКА

БРЭСТ. Пікет пад пагрозай зрыву

Кіраўніцтва парка не хоча заключаць дамову, якую ўлады патрабуюць для дазволу на правядзенне пікета

Заяўку на тое, каб зладзіць 10 снежня пікет, прымеркаваны да Міжнароднага дня правоў чалавека, брэсцкія праваабаронцы падалі ў мясцовы гарвыканкам. Месца, абранае для пікета — парк воінаў-інтэрнацыяналістаў (адна з пляцовак, якую ўлады самі вызначылі для правядзення масавых акцый). Як паведаміў адзін з ініцыятараў пікета, праваабаронца Уладзімір Вялічкін, згодна з цяперашнім заканадаўствам, для таго, каб правесці масавае мерапрыемства, трэба заключыць дамову з шэрагам інстанцый, якія забяспечваюць вываз смецця, ахову парадку і медычнае абслугоўванне. Брэсцкія ўлады патрабуюць і дамову з арганізацыяй, на тэрыторыі якой плануецца пікет. Аднак прадстаўнік парка заявіў, што не абавязаны заключаць дамову, таму і рабіць гэтага не будзе.

ГРОДНА. Журналіст аштрафаваны на 40 базавых велічынь

Да чарговага штрафу за «незаконны выרב і распаўсюд інфармацыйнай прадукцыі» асуджаны гродзенскі журналіст Андрэй Мялешка.

Паводле пастановы суддзі Ленінскага раённага суда Юрыя Казакевіча, ён аштрафаваны на 40 базавых велічынь, што складае 6 мільёнаў беларускіх рублёў.

16 кастрычніка бягучага года Андрэй Мялешка ў абласной бібліятэцы імя Карскага на прэзентацыі гістарычных выданняў запісаў кароткі каментар аднаго з аўтараў кніжкі — прафесара Гродзенскага ўніверсітэту імя Янкі Купалы Валерыя Чарапіцы. Пазней аўдыёфрагмент быў змешчаны на сайце «Беларускага Радыё Рацыя». Ленінскі РАУС пачаў па гэтым факце ў дачыненні да Мялешкі адміністрацыйную справу.

На судовым працэсе першым сведкам выступаў загадчык кафедры славянскіх дзяржаваў Валерыя Чарапіца, які пацвердзіў факт таго, што даваў каментар Мялешку. Іншая ж сведка — Тамара Піваврчык — зусім заблыталася ў сваіх паказаннях. Так, у пратаколе апытання, складзеным міліцыяй, яна сцвярджала, што дакладна бачыла, як Мялешка браў інтэрв'ю ў Чарапіцы. На працэсе ж сцвярджала зусім адваротнае, а на пытанні суддзі не магла выразна фармуляваць свае адказы. Пікантнасць сітуацыі ў тым, што Піваврчык Тамара Анатолеўна ўзначальвае кафедру журналістыкі Гродзенскага ўніверсітэту.

У выніку разгляду справы, якая доўжылася менш за паўтары гадзіны з перапынкам, суддзя Юрыя Казакевіч, нягледзячы на адсутнасць доказаў віны Андрэя Мялешкі і неадпаведнасць адміністрацыйнага артыкулу сутнасці сітуацыі, прызнаў журналіста вінаватым і пакараў яго вялікім штрафам. Раней, 4 красавіка бягучага года, гэты ж суддзя асудзіў па тым жа артыкуле на 30 базавых штрафаў іншага гродзенскага журналіста-фрылансера — Алеся Дзянісава.

Нагадаем, што гэта ўжо трэці аналагічны штраф Андрэю Мялешку за журналісцкую дзейнасць. 16 чэрвеня ў судзе Кастрычніцкага раёна Гродна намеснік старшыні гэтага суда Дзмітрый Кедаць пакараў фрылансера штрафам на 30 базавых велічынь, а 7 кастрычніка ў Гродзенскім раённым судзе суддзя Ганна Лявусік вынесла журналісту пакаранне ў выглядзе штрафу памерам 35 базавых велічыняў.

Пераслед незалежных журналістаў на Гродзеншчыне працягваецца. Чарговую справу пачаў Слоніўскі РАУС у дачыненні да журналіста Алеся Залеўскага.

БЯЛЫНІЧЫ. «Гарады за жыццё — гарады супраць смяротнага пакарання»

Магілёўская вобласць далучылася да акцыі ў абарону жыцця. У гарадскім пасёлку Бялынічы мясцовыя грамадскія актывісты распаўсюдзілі кнігу Валерыя Філіпава «Каму патрэбна смяротнае пакаранне».

Акцыя была прымеркаваная да супольнай акцыі «Гарады за жыццё — гарады супраць смяротнага пакарання», якая ладзіцца 30 лістапада ў многіх краінах свету.

Кнігі Валерыя Філіпава «Каму патрэбна смяротнае пакаранне» былі распаўсюджаны праз крамы мясцовых прадпрыемстваў — сяброў Партыі БНФ і актывістаў кампаніі «Гавары праўду». Бялыніцкія грамадскія актывісты распаўсюдзілі выданне з надзеяй, што, азнаёміўшыся з гэтай кнігай, людзі будуць актывней выказвацца за адмену гэтага антыгуманнага віду пакарання.

Паводле spring96.org

Спыніць будаўніцтва свінакомплексаў

Два вялізарныя свінакомплексы, на сто тысяч галоў кожны, плануецца пабудаваць у Маладзечанскім раёне.

У Маладзечне прайшлі грамадскія слуханні па гэтай тэме. Як заўсёды, слуханні прайшлі не для грамадства, а каб «выканаць працэдуру», паведаміла Прэсвая служба БХД.

Абвестка аб правядзенні грамадскіх слуханняў была размешчана ў мясцовай газеце дробным шрыфтам. Тэрыторыя, на якой плануецца будоўля, ужо даўно размечаная, а рашэнне аб пабудове агучана ў СМІ, паведамляе Мінскі абласны каардынатар аргкамітэту БХД Павал Пракаповіч.

Будаваць свінакомплексы бізнесовец Юры Чыж збіраецца, як заўсёды, у абыход экалагічных нормаў. Ці, лепш сказаць, згодна з сучаснымі нормаў беларускага рэжыму: не звяртаючы асаблівай увагі на нормы. І калі будоваць дамы на касцях ахвяраў Халакосту Чыж не змог, таму што ўмяшаўся МЗС Ізраіля, то са свінакомплексамі справа значна цяжэйшая: пытанне цалкам унутранае, «правільныя» экалагічныя эксперты гатовыя падпісаць любыя заключэнні, а грамадзяне Ма-

ладзечанскага раёна для Чыжа — не праблема.

Санітарныя зоны вакол свінакомплексаў самавольна скарачаныя ўладамі, адзін са свінакомплексаў плануецца пабудаваць за тры кіламетры ад Маладзечна. У праектных разліках плануемых свінакомплексаў шмат памылак. Праектныя рашэнні па ўтылізацыі адходаў распрацаваны ў недастатковай колькасці і па састарэлых дацкіх тэхналогіях, якія даўно ўжо лічацца небяспечнымі ў краінах Еўрасаюза.

Замест таго, каб укладаць інвестыцыі ў найноўшыя тэхналогіі, працаваць з поўнай адказнасцю перад беларускім грамадствам і перад будучымі пакаленнямі беларусаў, Юры Чыж думае толькі пра ўласны прыбытак. Свінакомплексы будуцца выключна з крытэраў максімальнай фінансавай выгоды. І падаецца ўсё гэта як выкананне патрабаванняў кіраўніка краіны аб павелічэнні пагалоўя свіней, бо зараз, нібыта, існуе пагроза харчовай небяспекі. Пра экалагічную небяспеку, якая ўжо накіраваная беларусам у выніку злачынных рашэнняў, ніхто не ўзгадвае. Для Аляксандра Лукашэнкі ўжо даўно адзіная вартая клопатаў небяспека — свая асабістая.

Пабудаваць так, як будзе бяспечна для прыроды і людзей, для Юрыя Чыжа занадта дорага.

Падчас грамадскіх слуханняў выступаўшы з боку ўладаў і заказчыка альбо не адказвалі па сутнасці на пытанні грамадзян, альбо ўвогуле не лічылі патрэбным адказаць.

Забяспечэнне аховы навакольнага асяроддзя, экалагічнасць праектаў — не абавязковыя крытэры для сённяшняй улады.

БХД патрабуе неадкладна спыніць будаўніцтва свінакомплексаў у абыход экалагічных нормаў і пачынае грамадскую кампанію ў рамках «Народнага кантролю» аб спыненні незаконнага будаўніцтва свінакомплексаў у Маладзечанскім раёне.

На сайце Change.org пачаўся збор подпісаў пад інтэрнэт-петыцыяй супраць будаўніцтва свінакомплексаў. «Функцыянаванне ў адным раёне двух буйных свінакомплексаў прывядзе да забруджвання атмасфернага паветра, грунтовых водаў і глебы ды нанясе непапраўны ўрон навакольнаму асяроддзю і здароўю насельніцтва. У разліках, прадстаўленых у ацэнцы ўздзеяння на навакольнае асяроддзе, значна заніжаны ўзровень уроні. У межы базавай санітарна-ахоўнай зоны трапляюць жылля зоны, што не адпавядае патрабаванням санітарна-эпідэміялагічнага заканадаўства Рэспублікі Беларусь», — адзначаюць аўтары петыцыі.

Стратэгія ўстойлівага развіцця

Генадзь КЕСНЕР

Беларуска-нямецкая практычная канферэнцыя «Стратэгія ўстойлівага развіцця. Кіраванне, маніторынг і ацэнка на мясцовым узроўні» прайшла 3–4 снежня ў Мінскім міжнародным адукацыйным цэнтры імя Ёханэса Раў (IBV).

Мерапрыемства адбылося ў шэрагу сумесных дзеянняў IBV і Міністэрства эканомікі Беларусі. У канферэнцыі бралі ўдзел і прадстаўнікі недзяржаўных грамадскіх арганізацыяў.

Як нагадаў арганізатары канферэнцыі, цягам бягучага года ладзіліся імпрэзы, прысвечаныя распрацоўцы і ажыццяўленню Нацыянальнай стратэгіі ўстойлівага развіцця Беларусі да 2030 года. Ад сакавіка да верасня 2014 года з прадстаўнікамі айчыннага Мінэканомікі тройчы сустракаліся эксперты Праграмы падтрымкі Беларусі Федэральнага ўраду Германіі Клаус Ройтар і

Роланд Цішак, якія ўзялі ўдзел і ў цяперашнім мерапрыемстве, а таксама Людвіг Хольцбек і Морыц Шміт — усе яны рабілі экспертныя ацэнкі канцэпцыі развіцця Беларусі да 2030 года.

Каардынатар адукацыйных праграмаў Мінскага IBV Марцін Шон паведаміў, што яшчэ ўлетку адбылася навучальная вандроўка ў Берлін і зямлю Паўночны Рэйн-Вестфалія прадстаўнікоў беларускіх органаў кіравання, устаноў і недзяржаўных арганізацыяў нацыянальнага і рэгіянальнага ўзроўня. Яны наведлі Берлінскі Кангрэс-цэнтр, Нацыянальны савет па ўстойлівым развіцці Германіі, сустрэліся з прадстаўнікамі федэральнага міністэрства па ахове навакольнага асяроддзя, іншых дзяржаўных структураў, азнаёміліся з праграмай ўстойлівага развіцця ФРГ.

Што да Беларусі, то, як адзначалі арганізатары цяперашняй канферэнцыі, стратэгічнай мэтай з'яўляецца «павышэнне эфектыўнасці дзяржаўнага кіравання ў кантэксце забяспечэння ўстойлівага сацыяльна-эканамічнага развіцця і дасягнення высокіх пазіцыяў у глабальнай эканамічнай канкурэнцыі». Па словах нямецкага эксперта Клауса Ройтала, праграма ўстойлі-

вага развіцця тычыцца не толькі эканамічнага прагрэсу, але і развіцця прагрэсу сацыяльнага ды экалагічнага. «Аднак трэба мець на ўвазе, што ідэі мусіць прадумаваць сама краіна, якая зацікаўленая ва ўстойлівым развіцці. Беларусь такую цікавасць мае. Але ўсё залежыць ад сапраўднага жадання працаваць над гэтым, а замежнікі могуць толькі дапамагчы нейкімі парадкамі», — адзначаў Ройтар.

У сваю чаргу, прадстаўнік Свабоднага Берлінскага ўніверсітэта Роланд Цішанк дадаў, што праграма ўстойлівага развіцця вельмі актуальная і для Германіі, асабліва для зямлі Паўночны Рэйн-Вестфалія. «У 1980–1990-х там абрынулася вугальная і металургічная прамысловасць. Многія людзі засталіся без працы. І толькі ажыццяўленне праграмы ўстойлівага развіцця дапамагло забегнуць вялікіх непрыемнасцяў», — сказаў Цішанк.

А выканаўчы дырэктар Дортмундскага IBV Петэр Юнгэ-Вэнтруп выказаў меркаванне, што без шчырага і шчыльнага супрацоўніцтва паміж органамі ўлады і недзяржаўнымі арганізацыямі дасягнуць поспеху ў рэалізацыі амбітнай праграмы будзе вельмі няпроста.

ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

Назад у будучыню

Сяргей САЛАЎЕЎ

Я не ўяўляю, для каго і навошта ствараюцца прагнозы і планы сацыяльна-эканамічнага развіцця. Тыя, хто іх пішуць, прагназуюць паказнікі горш за сіноптыкаў.

«У сучасных умовах без прафсаюзаў ні туды і ні сюды, асабліва мне, паколькі гэта мой народ, гэта мае выбаршчыкі, і я вымушаны шукаць тыя арганізацыі, якія будуць мне дапамагаць у гэтай сітуацыі...»

даўно ставіў задачу давесці насельніцтва Беларусі да 30 мільёнаў, а «прагноз-2030» па-ранейшаму прадугледжвае колькасць насельніцтва ў 10 мільёнаў асобаў...

Карацей, нашых прагнозчыкаў трэба замяніць на астралагаў. Тыя хаця б на зоркі глядзяць, перш чым нешта напарочыць.

Пасля такіх прагнозаў Аляксандр Рыгоравіч у чарговы раз правёў нараду па павышэнні выканаўчай дысцыпліны. «Двойчы ў мяне на стала знаходзіўся праект дакумента па гэтым пытанні, і двойчы мы адхілялі яго. У апошні раз мы бачылі: так, з кіруючых кадраў мы патрабуем, і мы павінны патрабаваць у гэтых умовах. Але таксама мы канстатвалі: перш чым патрабаваць з кіраўніка, яму трэба выразна акрэсліць яго правы, дадаць уладу», — заявіў Лукашэнка.

Але ўказ кіраўніка дзяржавы пра дысцыпліну пісалі тыя ж распрацоўшчыкі, што і прагнозы развіцця Беларусі. У чарговы, трэці раз, праект дакумента быў адпраўлены на дапрацоўку. Сапраўды, як паказвае практыка, начальнік на дзяржпрадпрыемстве — цар і Бог, і абмежаваць ягоныя правы можа толькі Камітэт дзяржкантролю, і тое, калі ўзбудзіць крымінальную справу за карупцыю. Якія яшчэ правы і ўладу можна даць такому начальніку?

Вось Лукашэнка і разгубіўся. Настолькі, што па гэтым пытанні вырашыў параіцца з нядаўна прызначаным на пасаду старшыні ФПБ Міхаілам Ордай. «У сучасных умовах без прафсаюзаў ні туды і ні сюды, асабліва мне, паколькі гэта мой народ, гэта мае выбаршчыкі, і я вымушаны шукаць тыя арганізацыі, якія будуць мне дапамагаць у гэтай сітуацыі, якая

ў нас складваецца, абараняць інтарэсы і правы нашых людзей. Гэта без усялякіх ухмылак і намёкаў. Сапраўды, гэта вельмі важна», — падкрэсліў значнасць ФПБ кіраўнік сінявокай. І адразу ж высветлілася, што менавіта прафсаюзнікі будуць назіраць за дырэктаратам.

«Мы дамо кіраўнікам дадатковыя правы, але і вельмі жорстка спытаем з іх. Дык вось у гэтай сітуацыі прафсаюзы якраз павінны знайсці сваё месца і дапамагчы мне адсачыць, як будзе рэалізоўвацца гэты дэкрэт, і каб мы не наламалі дроў. Таму што выканальніцкая дысцыпліна ні да чорту: і рабочых, і сялян, і спецыялістаў сярэдняга звяна, і вышэй, і кіраўнікоў. Яна мяне не задавальняе!» — паскардзіўся беларускі кіраўнік.

Такім чынам, прафсаюз, замест таго, каб бараніць інтарэсы працоўных, будзе назіраць за выканаўчай дысцыплінай усіх узроўняў.

Асабліва гэта тычыцца прыватных прадпрыемстваў — Лукашэнка ў чарговы раз падкрэсліў, што для яго ўсе прадпрыемствы роўныя: і дзяржаўныя, і прыватныя. «Таму трэба больш актыўна заняцца канчатковым фарміраваннем прафсаюзных арганізацый у прыватным сектары... На прыватных у нас часта з'яўляюцца праблемы, а людзі маюць патрэбу ў падтрымцы і абароне», — сказаў Лукашэнка.

Нялёгка выпала спадчына Ордзе: гэта ягоны папярэднік Леанід Козік прапаноўваў ахапіць прафсаюзамі ФПБ усе прыватныя прадпрыемствы краіны. А разрабаць усё — новаму кіраўніку.

Цікава, ці з'явіцца прафсаюз у сетцы хуткага харчавання McDonald's? Ва ўсім свеце гэтыя бутэрбродныя сталі «пудзілам прафсаюзнага руху», дзе стварэнне прафсаюза амаль немагчымае. Можа, Беларусь, дзякуючы Ордзе, стане выключэннем?

І яшчэ больш цікава: ці з'явіцца свой, асобны прафсаюз у Савеце міністраў? Так бы мовіць, «прафсаюз работнікаў кіруючых кадраў»? Тады, пэўна, сам Орда і зоймецца тымі чыноўнікамі, якія пераводзяць каштоўныя беларускія лясы на напісанне бязглуздых прагнозных паказчыкаў.

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

Міхаіл Жызнеўскі

Пётр Парашэнка ўзнагародзіў ордэнамі Герояў Нябеснай Сотні трох замежнікаў — Міхаіла Жызнеўскага з Беларусі і Зураба Хурцію ды Давіда Кіпіані з Грузіі, якія загінулі падчас Рэвалюцыі годнасці.

Адпаведны дакумент Пётр Парашэнка падпісаў падчас сустрэчы з бацькамі Міхаіла Жызнеўскага, якім перадаў узнагароду іх сына.

Кіраўнік Украіны падзякаваў сямі за тое, што выхавалі героя, памяць аб якім назаўжды застаецца ў сэрцах украінцаў. «Ваш сын — сапраўды герой. Ён аддаў самае каштоўнае — сваё жыццё. І аддаў яго не толькі за свабоду Украіны, але і за тое, каб была дэмакратыя і свабода ва ўсёй Еўропе і ва ўсім свеце», — адзначыў Парашэнка.

Таксама Жызнеўскі пасмяротна можа стаць і Героем Украіны. Сённяшні закон не дазваляе ўручаць гэтую ўзнагароду замежнікам, і патрэбна адпаведнае рашэнне Вярхоўнай Рады, каб гэтую сітуацыю змяніць. Парашэнка спадзяецца, што новы парламент прыме неабходныя змены ў заканадаўства.

Мікалай Снапкоў

Ці сам міністр эканомікі Беларусі Мікалай Снапкоў, ці ягонае ведамства без ягонай згоды, але наважыліся сказаць уголос тое, пра што ўсе астатнія думалі, ведалі — і маўчалі.

У вытворчай сферы Беларусі — стагнацыя, засведчыў Навукова-даследчы эканамічны інстытут (НДЭІ) Міністэрства эканомікі.

«Вынікі лістападаўскага апытання сведчаць аб стагнацыі ў вытворчасці», — канстатуе спецыялісты НДЭІ Мінэканомікі. Дадзеная сітуацыя, тлумачаць эканамісты, абумоўлена зніжэннем попыту на прамысловую прадукцыю. «Кан'юнктурнае апытанне кіраўнікоў прамысловых прадпрыемстваў, праведзенае ў лістападзе бягучага года, зафіксавала зніжэнне фактычных аб'ёмаў вытворчасці прамысловай прадукцыі і далейшае скарачэнне попыту на яе», — гаворыцца ў справаздачы НДЭІ Мінэканомікі.

Эканамісты адзначаюць, што скарачэнне попыту зафіксавана як на ўнутраным, так і на знешнім рынках. Прычым на расійскім рынку, удакладняюць эксперты, «зафіксавана даволі імклівае скарачэнне попыту» на беларускую прадукцыю. Скарачэнне попыту, у сваю чаргу, прывяло да павелічэння складскіх запасаў.

«Аб'ёмы прамысловай вытворчасці ў снежні, верагодна, скарацяцца. Доля кіраўнікоў, якія прагназуюць у бліжэйшы месяц рост вытворчасці, склала толькі 19%. Пры гэтым 51% рэспандэнтаў мяркуюць, што выпуск прадукцыі на прадпрыемствах захавецца на ранейшым узроўні», — адзначаюць у НДЭІ Мінэканомікі.

Дзмітрый Дашчынскі

Вядомы беларускі фрыстайліст Дзмітрый Дашчынскі абвясціў аб завяршэнні кар'еры.

«Зупэўненасцю магу сказаць, што кар'еру спартоўца завяршаю. Яшчэ былі сумневы з нагоды выступу ў будучым сезоне, але ўсё вырашыў выпадак. Спускаўся па лесвіцы — спатыкнуўся, упаў і зламаў палец. Падаецца, глупства, але месяц правёў у гіпсе, і — бывай летнія зборы. Затым дала пра сябе ведаць старая траўма пляча. Так што на бліжэйшым Чэмпіянаце свету, які пройдзе ў студзені, я ўжо не выступлю», — заявіў Дашчынскі «АІФ у Беларусі».

«Наогул, з кожным годам часу на падрыхтоўку да спаборніцтваў сыходзіць усё больш. Адчуваецца стомленасць, няма таго азарту, як раней. На старт выходзіш як на паўсудзённую працу», — сказаў ён.

Што датычыцца далейшых планаў, то фрыстайліст плануе перайсці ў трэнеры, хоць пакуль што, паводле яго слоў, для яго «няпростая гэта справа».

а | Азбука паліталогіі

Сяргей НІКАЛЮК

Я не схільны падавацца магіі круглых датаў, але роўна сто гадоў таму гасудар імператар уласнаручна вывеў сацыяльны ківач са стану раўнавагі. Чым гэта скончылася — добра вядома.

Расіяне скупляюць грэчку. Па дадзеных «Левада-цэнтра», працэс набыў масавы характар. Падчас лістападаўскага апытання 28% рэспандэнтаў адзначылі, што за апошні месяц куплялі яе «пра запас». Рост цен на грэчку крупы — асноўная прычына ажыятажнага попыту. Жанчыны (35%), рэспандэнты ва ўзросце ад 55 гадоў і старэй (38%) і расіяне з нізкім спажывецкім статусам (34%) часцей за астатнія катэгорыі насельніцтва куплялі грэчку ў запас.

Ажыятажны попыт на грэчку не прывёў да абвальвання рэйтыngu даверу расійскага прэзідэнта. У лістападзе яму даяралі 85% расіян. Г.зн. у чарговы раз мы сталі сведкамі справядлівасці формулы «мухі асобна, катлеты асобна». Пад «мухамі» ў дадзеным выпадку варта разумець паўсядзённае жыццё расіян, пад «катлетаў» — жыццё віртуальнае, сфармаванае «малюнкамі» ў тэлевізары.

«Малюнкi» звязаны са знешнімі падзеямi (палітыка ЗША, падзеі ва Украіне). Арыентацыя на сюжэты, малазнаёмая шарагома абывацель, павышае эфектыўнасць прапаганды. Абальваньванне насельніцтва на конт стану спраў унутры краіны заўсёды менш паспяховае, таму што людзі ўсё бачаць на ўласныя вочы.

Вандэя перабудовы

На піку грамадскага ўзбуджэння, звязанага з «аднаўленнем гістарычнай справядлівасці» (анексіяй у саваіку Крыму), штодзённасць была размаляваная для большасці расіян вясёлкавымі фарбамі. Уверх скіраваўся не толькі індэкс становішча спраў у краіне, але і індэксы сацыяльных і спажывецкіх настрояў.

Грамадству ўпрыснулi патрыятычны морфі. Ён стварыў адчуванне эйфарыі, заглушыў вострыню ўспрымання паўсядзённых праблем.

Чым, на вашу думку, выкліканы рост коштаў, істотнае зніжэнне ўзроўню жыцця насельніцтва, пагаршэнне эканамічнага становішча краіны? (магчыма некалькі варыянтаў адказу)

Падзеннем цэнаў на нафту	45
Санкцыямi краін Захаду да Расіі	33
Вялікімі выдаткамі на далучэнне Крыма і падтрымку ДНР і ЛНР	30
Карупцыяй у органах дзяржаўнай улады	26
Асаблівасцямi расійскай эканомікі: тэхналагічнай адсталасцю, рэшткамі савецкай галіновай структуры, прырытэтам ваенна-прамысловага комплексу	26

У чаканні зваротнага ходу ківача

Ліквідаваць жа самі праблемы аднаразовай ін'екцыяй было немагчыма. Для падтрымання грамадства ва ўзбуджаным стане неабходна было ўводзіць новыя порцыі наркотыку, таму прапаганда пераключылася з Крыму на Данецк і Луганск. Але да сярэдзіны восені з'явіліся першыя сіндромы прывыкання да шокавых інфармацыйных паведамленняў: найбольш палахлівыя «мухі» сталі аддзяляцца ад «катлет».

«Чым даўжэй цягнецца імперскі сон рускага народа, — адзначае палітолаг Уладзімір Пастухоў, — тым цяжэй будзе абуджэнне. Вядома, рускаму чалавеку не прывыкаць да пахмелля. Але на гэты раз, падобна, рэальнасць пераўздыдзе ўсе яго найгоршыя чаканні. «Ветлівымі чалавечкамі» справа можа не скончыцца. Курс на захаванне імперыі любой цаной — гэта тупіковая стратэгія, накіраваная на выжыванне без развіцця. Той, хто не развіваецца, выжыць не можа па азначэнні — ні ў прыродзе, ні ў гісторыі».

Можна паспрабаваць схавацца ў якой-небудзь маргінальнай нішы, па прыкладзе Паўночнай Карэі. Расія, аднак, занадта вялікая, каб схавацца.

«Малюнкi» расійскіх тэлеканалаў не пакінулі абывацельнымі і беларускіх тэлеглядачоў. Па дадзеных НІСЭПД (верасень), інфармацыю пра падзеі ва Украіне з расійскіх тэлеканалаў атрымліваюць 65% суайчынікаў, з беларускіх — 67%. Ці варта пасля гэтага здзіўляцца, што і ў Беларусі рэйтынг адзінага палітыка (АП), насуперак падзенню тэмпаў росту даходаў насельніцтва, дадаў за год 10 пунктаў.

Незалежныя аналітыкі дужна патлумачылі гэту аномалію страхам беларусаў перад «хаосам Майдана». Гэты страх, маўляў, і спарадзіў жаданне згуртавацца вакол АП. Пэўная логіка ў такім тлумачэнні ёсць, але калі з ёй пагадзіцца, то атрымліваецца, што адны і тыя ж тэлевізійныя «карцінкі» ў расіян выклікалі эйфарыю, а ў беларусаў — страх.

У снежні 2009 года 67% суайчынікаў пагадзілася з тым, што беларусы, рускія і ўкраінцы з'яўляюцца трыма галінамі аднаго народа. Што іх аб'ядноўвае? Я думаю, «чалавек савецкі». Гэты сацыяльны тып пазбаўлены нацыянальных прыкмет. Сацыялаг Юрый Левада так вызначаў яго асноўныя рысы: прымусовая самаізаляцыя, дзяржаўны патэрналізм, эгалітарысцкая іерархія, імперскі сіндром. Апошні, як паказала масавая рэакцыя на падзеі ва Украіне, уласцівы 85–90% расіян і не менш за 65% беларусаў.

Большасці чытачоў «НЧ», верагодна, будзе няпроста пагадзіцца з гэтай сацыялогіяй. Таму нагадаю, што пісьменнік Алесь Адамовіч у свой час называў Беларусь «Вандэяй перабудовы». Вызначэнне нарадзілася не на пустым месцы. І з таго часу, як сведчаць два дзесяцігоддзі апытанняў НІСЭПД, структура беларускага грамадства прынцыпова не змянілася.

Sic transit gloria mundi

Але вернемся ў Расію, і зробім гэта з дапамогай гісторыка Юрыя Піваварава: «Савецкі рэжым загінуў, таму што не мог нармальна існаваць ва ўмовах спакою. Савецкая сістэма была створана (сканструяваная) для функцыянавання ў надзвычайных умовах: для таго, каб праводзіць тэрор, весці татальныя вайны, пастаянна трымаць зацугляным насельніцтва (праз бязлітасныя мабілізацыі). Але ніякі сацыяльны парадак у гісторыі чалавечтва доўга гэтага вытрымаць не можа. Стамляецца».

Мы сёння і назіраем пачатковую стадыю стомленасці расійскага грамадства ад знаходжання ў стане палітычнага ўзбуджэння. Але пры гэтым, як ужо адзначалася вышэй, вяртанне ў зыходны стан адбываецца не раўнамерна, а шляхам «аддзялення мух ад катлет». Здзіўляцца гэтаму не даводзіцца. Мы жывем ва ўмовах панавання ўтылітарызму (маральны ідэал, які характарызуецца ўзрастаннем каштоўнасці паўсядзённых выгодаў).

«Крым наш!» — гэта выдатна, але на пытанне: «Ці згодныя вы з меркаваннем, што ў Расіі пачынаецца рэзкі рост цэнаў, істотнае зніжэнне ўзроўню жыцця насельніцтва, пагаршэнне эканамічнага становішча краіны?» варыянты адказаў «згодны / хутчэй згодны» ў лістападзе выбрала 80% рэспандэнтаў «Левада-цэнтра».

А цяпер звернемся да табліцы, у якой для сцісласці пакінулі толькі пяць самых папулярных адказаў. Санцыі краін Захаду і

выдаткі на далучэнне Крыма і падтрымку ДНР і ЛНР адзначылі 66% рэспандэнтаў. Падзенне коштаў на нафту (45%) — фактар знешні, а вось чацвёрты і пяты варыянты пераводзяць стрэлкі адказнасці непасрэдна на ўладу.

Увесь сэнс цяперашняй палітыкі дэстабілізацыі Украіны заключаецца ў тым, каб дыскрэдытаваць сілы дэмакратычнай нацыянальнай кансалідацыі і любым чынам перанесці незадаволенасць расійскага насельніцтва з карумпаванай бюракратыі на знешнія сілы і іх саюзнікаў («пятую калону») унутры краіны.

У Крамля не было выбару, бо з канца 2008 года паказчыкі стаўлення да дзеючай улады няўхільна зніжаюцца. Здавалася, дэлегітэмізацыя ўлады займела незваротны характар. І ўсё гэта адбывалася на фоне бесперапынных карупцыйных скандалаў.

«Крым наш!» крута разгарнуў трэнд грамадскіх настрояў, але поспех быў часовы. Прапаганда вычарпала свой мабілізацыйны патэнцыял, і ківач грамадскага ўзбуджэння гатовы рушыць у зваротным накірунку. «Sic transit gloria mundi» (так мінае слава гэтага свету), гаварыў у XV ст. нямецкі філосаф Фама Кемпійскі. Хто б спрачаўся з філосафам!

Па прыцыпе гальванічнай ванны

Для чытачоў, якія забыліся, як выглядае школьны падручнік фізікі, нагадаю, што падчас ваганняў ківача адбываюцца пастаянныя ператварэнні энергіі з аднаго віду ў іншы. У прыватнасці, кінетычная энергія ківача ператвараецца ў патэнцыйную энергію і наадварот.

Выведзены са стану раўнавагі вонкавым уздзеяннем, ківач не вяртаецца ў зыходную кропку, а, праскочыўшы яе па інерцыі, адхіляецца ў процілеглы бок ужо самастойна. Сталёвы шарык, падвешаны на тонкай нітцы, — прыклад фізічнага ківача.

Грамадства, даведзенае да стану патрыятычнай эйфарыі, —

прыклад ківача сацыяльнага. Як ён функцыянуе, мы можам даведацца, зноў жа, з падручніка, але не фізікі, а гісторыі. Я не схільны падавацца магіі круглых дат, але роўна сто гадоў таму гасудар імператар уласнаручна вывеў сацыяльны ківач са стану раўнавагі. Чым гэта скончылася, у тым ліку і для самога гасудара імператара — добра вядома.

Чым больш істотная амплітуда першапачатковага адхілення, справакаванага патрыятычнай прапагандай, тым менш шанцаў ва ўлады ўтрымаць сацыяльны ківач у пункце натуральнай раўнавагі.

Не варта выпускаць з-пад увагі і «дамінанту інверсійнага прыцыпу свядомасці» ў сярэднястаўскага расіяніна. Для разумення гэтага прапаную чытачам уявіць гальванічную ванну, у якой вакол аднаго электрода (Пуцін) сабраліся станоўчыя іёны, а вакол іншага (Захад) — адмоўныя.

Такая канструкцыя не вельмі ўстойлівая, і па дасягненні нейкага крытычнага пункту адбываецца інверсія, г.зн. перакадзіроўка полюсаў. Хто быў нікім пры гэтым можа стаць усім, але магчыма і адваротнае. Як тут ні прыгадаць лёс Ельцына, які атрымаў 91,53% галасоў масквічоў у 1989 годзе на выбарах народных дэпутатаў СССР і які скончыў сваю палітычную кар'еру з рэйтыгам на ўзроўні статыстычнай памылкі.

Гісторык Аляксандр Ахіезер пад інверсіяй разумеў пераасэнсаванне той ці іншай з'явы як зла, што з'яўляецца адначасова адыходам ад асэнсавання яе як добра і наадварот. Інверсія выяўляецца праз масавы выбух народнага абурэння, скіраваны на тое, каб знішчыць усіх, хто разбурае звыклыя формы жыцця.

У якія канкрэтны тэрміны адбудзецца перакадзіроўка полюсаў расійскай гальванічнай ванны — я прадказаць не бярэся. Але той, хто прымае сёння рашэнні ў Крамлі, прыклаў нямала намаганняў, каб яе наблізіць.

Мемарыялізацыя мінулага: Трасцянец

Генадзь КЕСНЕР

Беларускія гісторыкі, а таксама прадстаўнікі Мінскага міжнароднага адукацыйнага цэнтра імя Яханэса Раў вярнуліся з Польшчы і Германіі, дзе наведвалі мемарыялы на месцах масавых знічэнняў людзей падчас Другой сусветнай вайны. Вандроўка была звязана з падрыхтоўкай перасоўнай выставы, прысвечанай самаму буйному канцлагеру на тэрыторыі Беларусі — Трасцянец.

Згодна з рашэннем беларускіх уладаў у згодзе з кіраўніцтвам Германіі, праз некаторы час на тэрыторыі Трасцянца мае паўстаць паўнаватасны мемарыяльны комплекс. У гэтым месцы, толькі па афіцыйных звестках, падчас акупацыі Беларусі гітлераўцамі было знішчана больш за 206 тысяч мірных грамадзянаў, у тым ліку не толькі нашых сучаснікаў-габрэяў, не толькі цывільных беларусаў, рускіх, палякаў, прадстаўнікоў

іншых нацыянальнасцяў, што жылі на нашай зямлі, але і габрэяў з Германіі, Польшчы, Аўстрыі. А таксама ваеннапалонных. Печам крэматырыяў было ўсё адно, каго жэрці сваім полымем.

Дырэктар ІВВ Віктар Балакіраў нагадаў, што сёлета 8 чэрвеня на тэрыторыі былога лагера смерці Трасцянец адбылася закладка капсулы з пасланнем нашчадкам, што фактычна дало старт стварэнню паўнаватаснага мемарыяла. Сярод першых мерапрыемстваў, якія мяркуюцца да 70-годдзя перамогі над фашызмам, мусіць быць узвядзенне Брамы памяці.

У той жа час, па словах Балакірава, у нямецкага партнёра Мінскага міжнароднага адукацыйнага цэнтра — Дортмундскага ІВВ узнікла ідэя стварыць перасоўную выставу, прысвечаную Трасцянец, і паказаць яе ва ўстановах адукацыі Беларусі і Германіі, а таксама ў музеях, каб пазнаёміць грамадскасць краінаў з гісторыяй гэтага канцлагера. «Міністэрства замежных спраў ФРГ выдаткавала сродкі для распрацоўкі канцэпцыі гэтай выставы, дзеля чаго створаны творчы калектывы, які складаецца з беларускіх і нямецкіх гісторыкаў, музейных

работнікаў, што мусяць аб'яднаць свае высілкі і досвед таго, што мы маем у плане культуры ваеннай памяці, і стварыць канцэпцыю гэтай выставы. Гэта першы этап», — распавёў беларускі дырэктар Мінскага ІВВ. Калі канцэпцыя будзе ўхвалена нямецкім МЗС, трэба будзе падаваць заяўку на фінансаванне падрыхтоўкі і правядзення самой выставы.

Беларускія навукоўцы, якія вырашылі далучыцца да праекта перасоўнай выставы аб Трасцянец, з дапамогай і з ініцыятывы Мінскага міжнароднага адукацыйнага цэнтра (ІВВ) набывалі досвед у гэтай справе на тэрыторыі Польшчы і Германіі, дзе знаходзіліся найбуйнейшыя ў Еўропе канцла-

геры, колькасць ахвяраў у якіх пералічвалася на сотні тысяч і нават на мільёны чалавечых жыццяў. Сярод удзельнікаў праекта — гісторык Сяргей Новікаў (Мінскі дзяржаўны лінгвістычны ўніверсітэт), супрацоўнік музея Вялікай Айчыннай вайны Наталля Яцкевіч, кіраўнік Гістарычнай майстэрні Кузьма Козак, доктар гістарычных навук Аляксей Літвін, прадстаўнік творчай майстэрні, якая займаецца праектам мемарыялу ў Трасцянец, Галіна Левіна, гісторык Аляксандр Далгоўскі.

«Гэтая вандроўка нам дала шмат досведу ў захаванні фактаў, форм, вобразаў у мемарыялізцыі тых фактаў мінулага, пра якое мы вядзем гаворку, — кажа гісторык Сяргей Новікаў.

— Мемарыялізацыя ваеннага мінулага — адна з самых складаных тэмаў, асабліва ва ўмовах сённяшніх розных падыходаў да гэтай тэмы з боку беларускіх, нямецкіх і расійскіх гісторыкаў. Нам трэба знайсці залатую сярэдзіну і адлюстраваць яе ў нашай канцэпцыі».

У сваю чаргу, Наталля Яцкевіч адзначыла, што музей Вялікай Айчыннай вайны валодае ўнікальнай калекцыяй аўтэнтчных прадметаў з лагера смерці Трасцянец. «Гэтыя рэчы былі вывезеныя супрацоўнікамі музея яшчэ ў 1944 годзе адразу пасля вызвалення Мінска ад гітлераўскіх войскаў, таму нам ёсць што паказаць. Мне падчас нашай паездкі было вельмі важна сустрэцца з нямецкімі гісторыкамі, бо да 90-х гадоў наша гістарычная навука па Другой сусветнай вайне развівалася паралельна — Германія сама сабе, а мы — самі сабе», — адзначыла спадарыня Яцкевіч.

Па словах гісторыкаў, выстава мусіць быць пранікнёнай і даходлівай да ўсіх, хто яе ўбачыць. Таму што нават у Еўропе небагата тых, хто ведае пра Трасцянец. Калі ўсё складзецца добра, то перасоўная выстава пра лагер смерці Трасцянец пачне працаваць ужо ў верасні наступнага года.

«Худыя гады» Юрыя Дракахруста

Сяргей ПУЛЬША

Сабраць у адным памяшканні занятых экспертаў: палітолагаў, сацыёлагаў, культуролагаў і іншых разумных людзей змагла прэзентацыя кнігі аналітыка «Радзіё Свабода» Юрыя Дракахруста «Сем худых гадоў», выдадзеная ў серыі «Бібліятэка «Свабоды».

Аўтар відавочна задаволены тым, якой атрымалася ягоная кніга

На прэзентацыі быў увесць аналітычны бамонд Беларусі: палітолагі Сяргей Нікалюк, Аляксандр Класкоўскі, Валер Карбалевіч, міжнародны аглядальнік Андрэй Фёдарэў, сацыёлаг Алег Манаеў, аналітык Валерыя Касцюгава, былы міністр працы Аляксандр Сасноў — усіх не пералічыць. І кніга Юрыя Дракахруста такой увагі варта. Гэта ўнікальнае выданне для сённяшняга часу.

Унікальнае, па-першае, таму, што ў сучаснай Беларусі ўсё менш і менш выходзіць менавіта аналітычных матэрыялаў. Раней гэтым займаліся НІСЭПД, аналітычны цэнтр «Стратэгія», іншыя экспертныя групы. Зараз рэгулярнае выданне, падаецца, толькі адно — «Беларускі штогоднік», які выдае экспертная суполка, згуртаваная вакол сайта «Наше мнение». Таму кніга аналітыкі Дракахруста — сапраўдная падзея для гэтай супольнасці.

Па-другое, кніга — не толькі пра Беларусь і беларускую мен-

вялікая праца, таму што газета жыве адзін дзень, а блогі — і таго меней. Блог — гэта пазіцыя аўтара, і часцюком блог пішуць, абы нешта накрэмзаць. Дык Юры Дракахруст не проста «не накрэмзаў», але і творча падышоў да стварэння кнігі, дадаўшы ў яго водгукі чытачоў на свае тэксты і палеміку з чытачамі.

Зразумела, што кніга — не для «сярэдняга чытача». «Дракахруст — цяжкі аўтар, ён не для тых, хто любіць лёгкія схемы: «Тут свае, а там чужыя, тут мы, а там — злачынны рэжым», — адзначыў Класкоўскі. Магчыма нават, па ягоным меркаванні, у кагосьці гэтая кніга выкліча і кагнітыўны дысананс — у тых, хто прызвычаіўся бачыць свет чорна-белым.

Сацыёлаг Алег Манаеў пры гэтым адзначыў выбарку чытацкіх каментароў, якія ўвайшлі

ў гэтае выданне. Юры Дракахруст выбіраў не прыемныя для сабе рэчы, не «пагаджальніцкія» каменты, а наадварот — больш палемічныя, тыя, што прымушаюць задумацца. З аднаго боку, гэта дадае выданню нейкага «перчыку». З другога — сведчыць пра аб'ектыўнасць аўтара: ён не стварае для сябе «прыемнага малюнку свету». І з трэцяга — па словах Манаева, такім чынам Дракахруст не толькі сам выходзіць за межы створанага нашай уладай і часткаю грамадства «апазіцыйнага гэта» ці «беларускага асяродку», — ён выводзіць з гэтых «гэта» і сваіх чытачоў.

Такім чынам, чытачы і каментатары блогаў Юрыя Дракахруста сталі, у пэўнай ступені, суаўтарамі гэтага выдання.

Што асабліва прываблівае ў кнізе — гэта крытычны па-

дыход аўтара і да самога сябе. Зразумела, аналітыка амаль немажліва без прагнозу далейшага развіцця падзеяў. За сем год «блогаводства», ахопленнага ў кніжцы, мы можам ужо сказаць, дзе аўтар меў рацыю, а дзе памыліўся ў прагнозах. І Дракахруст гэтага не хавае — у васьмі выпадках з уключаных у кнігу аналітычных матэрыялаў падзеі развіваліся не так, як прагназаваў аўтар. Дракахруст не пабаяўся ўключыць у кнігу і «няспраўджаныя прагнозы», чым паспрачаўся і з папулярным выслёмам пра тое, што «аналітык — гэта чалавек, які прагназуе сітуацыю, а потым здольны патлумачыць, чаму ягоны прагноз не спраўдзіўся».

І, дарэчы, гэтае выданне не «мёртвае». Яно не пра мінулае, не пра тыя падзеі, якія ўжо прайшлі і больш ніколі не вернуцца. У 34-х выпадках вынікі аналітычных прагнозаў Дракахруста яшчэ не вядомыя. Так што мы зараз можам яшчэ паўдзельнічаць у дыскусіі з аўтарам, і паглядзець, што з ягоных высноваў спраўдзіцца, а што — не.

Так, пагаджуся з Аляксандрам Класкоўскім, Дракахруст — цяжкі аўтар, чытанне ягонай кнігі патрабуе энцыклапедычных ведаў, добрай памяці на тыя падзеі, што адбыліся ў найноўшай гісторыі, і нават разумення матэматыкі (у кнізе ёсць пэўная колькасць табліц апытанак НІСЭПД, дый сам аўтар — кандыдат матэматычных навук). Але гэта толькі дадае цікавасці разабрацца: пра што ж казаў аўтар у сваім блогу? І, зразумела, уступіць з ім у палеміку.

Юрыя Дракахруст з задавальненнем падпісваў свае кнігі «калегам па цэху»

Вольга ХВОІН

Ва ўмовах, калі Расія ўсё больш ператвараецца ў небяспечнага суседа, востра паўстала пытанне рэформы беларускага войска. Але што гэта павінна быць за рэформа, якім чынам яна павінна павысіць баяздольнасць войска, што наогул трэба ставіць за мэту ў рэфармаванні? Адказы на гэтыя пытанні можна паспрабаваць пашукаць у рэформе грузінскага войска.

Найперш прэстыж

Неабходнасць супрацьстаяць вайскавай інтэрвенцыі Расіі — ёсць першасны матыў усіх маштабных рэформаў у грузінскай арміі, што праводзіліся цягам дзевяці гадоў. За гэты час грузінскае войска дарасло да ўзроўню НАТО.

Цяпер грузінская армія — гэта добра ўкамплектаванае войска. Прэстыж вайскавай прафесіі істотна ўзрос за кошт як матэрыяльнага забеспячэння структуры, так і сацыяльных гарантый сем'ям вайскоўцаў. Асабісты склад грузінскага войска камплектуецца напалову тэрміновым прызывам, напалову — кантрактамі. Узброеныя сілы Грузіі ўключаюць у сябе Сухапутныя войскі, Сілы спецыяльных аперацый, Нацыянальную гвардыю, а таксама часткі і ўстановы цэнтральнага падпарадкавання.

«Калі я працавала ў Міністэрстве абароны Грузіі ў 2004 годзе, то побач з маім кабінетам жыў сабака. І там жа спраўляў свае патрэбы», — яскрава апісвае стан абарончай структуры экс-намесніца дзяржміністра па пытаннях еўрапейскай і еўраатлантычнай інтэграцыі Эленэ Хаштарыя.

Абраная ўрадам Міхаіла Саакашвілі на пачатку 2000-х гадоў у якасці ўзору заходняй мадэль арганізацыі войска застаецца арыенцірам незалежна ад таго, хто знаходзіцца пры ўладзе. Прызначаны на пасаду міністра абароны Міндэн Джанелідзе ў пачатку лістапада заявіў: «Курс развіцця Узброеных сіл застаецца нязменным, гэта выбар грузінскага народа, гэта выбар нашага народа, ён будзе арыентаваны на еўраатлантычную інтэграцыю. Мы зробім усё для таго, каб яшчэ больш наблізіць нашу краіну да НАТО, каб адбылося павышэнне сумяшчальнасці нашых Узброеных сіл з НАТО, а таксама актыўна працягнуць нашу супрацоўніцтва і адносіны са стратэгічным партнёрам — з ЗША, а таксама з Вялікабрытаніяй, Францыяй, Германіяй, з іншымі дружэлюбнымі Грузіі краінамі».

Найперш быў істотна скарачаны штат войска, пастаўлена задача стварыць вайсковую эліту — падрыхтаваць людзей па профілю ў прэстыжных заходніх інстытутах.

«Грузінскае войска, з аднаго боку, мусіць стрымліваць цягам некалькі дзён Расію ў выпадку ваеннай інтэрвенцыі. З іншага боку, яно арыентаванае на ўдзел у міжнародных вайсковых аперацыях. Досвед удзелу

Абараніць ад Расіі можа ўступленне ў Еўрасаюз

Экс-міністр абароны Грузіі Дзмітрый Шашкін

Экс-намесніца дзяржміністра па пытаннях еўрапейскай і еўраатлантычнай інтэграцыі Эленэ Хаштарыя

грузінскіх вайскоўцаў у аперацыях у Іране, Афганістане падняў армію на абсалютна іншы ўзровень. Канешне, нам трэба развівацца далей, але войска цяпер дакладна не савецкае», — рэзюмуе Эленэ Хаштарыя.

Ад лахманой да НАТО

Натуральна, паўстае пытанне, за чый кошт была ўзнятая грузінская абаронка? Мае суразмоўцы падкрэслівалі, што рэформы ў войску праводзіліся за грошы, якія ўрад вывеў з ценявой эканомікі. Таксама не адмаўлялі і фінансавай падтрымкі з боку Захаду, але канкрэтных лічбаў ці адсоткаў пачуць не атрымалася. Тлумачылі гэта тым, што міжнародная дапамога часта мела выгляд не наўпроставых фінансавых уліванняў, а кансультацыйных паслуг, адукацыйных праграм і гэтак далей.

«На грузінскае войска было затрачана даволі многа грошай. У 2003 годзе армія не мела ні зброі, ні тэхнікі. Была некаторая колькасць людзей, апранутых-абутых у лахманы, якія былі годныя толькі для патрульна-паставой службы», — расказвае Дзмітрый Шашкін, экс-міністр абароны Грузіі. — Цяпер нашы вайскоўцы ўваходзяць у сілы хуткага рэагавання НАТО. Армія валодае і рэ-

сурсамі, і досведам для вядзення баявых дзеянняў. Нам сапраўды дапамагалі амерыканскія і турэцкія партнёры, гэта не сакрэт».

Дарэчы, у перыяд пасля 2003 г. Грузія паставіла рэкорд па росце ваеннага бюджэту, які ў 2003–2007 гады павялічыўся больш чым у 30 разоў, з 30 млн. долараў (0,7% ВУП) у 2003 годзе да 940 млн. (8% ВУП) у 2007 годзе. Цяперашняе кіраўніцтва падтрымлівае расходы на абарону на ўзроўні 2% ад ВУП.

З падтрымкай партнёраў Грузія мадэрнізавала старыя савецкія базы і пабудавала сучасныя, якія адпавядаюць стандартам НАТО (у Сэнакі і Горы), стварыла школу падрыхтоўкі горных стралкоў, абсталявала навучальны цэнтр поблізу Тбілісі.

Дарэчы, у 2008 годзе Грузія правяла рэфэрэндум, на якім 77% выбаршчыкаў прагаласавалі за далучэнне да НАТО.

Стрымліваючы фактар для Расіі

«Падзеі ва Украіне пасля падпісання дамовы аб асацыяцыі з ЕС паказалі, што наступнымі сталі наўпроставыя ваенныя дзеянні з боку Расіі. Тым не менш, Грузія не адмовіцца ад сваёй мэты і будзе крок за крокам ісці ў Паўночнаатлантычны альянс. Украіне створаныя важныя інструменты, якія

дазваляюць нам весці сталы дыялог з НАТО, у прыватнасці, гэта камісія «Грузія — НАТО». Апошні саміт NATO дакладна абазначыў, што праблемай бяспекі Еўропы ёсць Расія», — тлумачыць экс-намесніца дзяржміністра па пытаннях еўрапейскай і еўраатлантычнай інтэграцыі Эленэ Хаштарыя.

Але пры стаўленні да Расіі як да агрэсара і патэнцыйнага акупанта грузіны вельмі спакойна камунікуюць з расіянамі, калі тыя — турысты і госці, а не ўзброеныя салдаты з пастаўленымі задачамі.

Я прасіла прыгадаць свае ўражанні ў жніўні 2008 года і высокапастаўленых чыноўнікаў таго часу, і звычайных абыяцеляў, але ніхто не выгукнуў са злосцю: «Праклятыя рускія!».

«Было вельмі страшна, вельмі, — расказвала гандлярка ў краме. — Але куды бегчы? Сабраліся некалькі сем'яў, сядзелі, чакалі, што будзе...»

«Асабіста ў мяне было моцнае пачуццё крыўды, што ўжо які раз... Я памятаю свайго дзядулю, які быў расстраляны ў часы СССР, памятаю бацьку, які ўдзельнічаў у руху вызвалення Грузіі, і як у 1989 годзе забівалі грузін на праспекце Руставелі ў цэнтры Тбілісі. І ў XXI стагоддзі нічога не змянілася. Зноў рускі салдат прыходзіць на маю зямлю і гаворыць, што мне рабіць. У нас тады было вель-

мі кансалідаванае грамадства, урад. Мы фактычна не выходзілі з Дома ўраду цягам месяца — працавалі. Канешне, было адчуванне, што мы змагаемся з нашмат больш магутнай сістэмай. Але дапамога, падтрымка Захаду, палітыкаў была вялікай. І гэта эмацыяна ўспрымала грузінскае грамадства», — расказвала Эленэ Хаштарыя, і, падаецца, нават тэмбр голасу ў гэтай упэўненай жанчыны змяніўся.

Эленэ Хаштарыя мяркуе, што ўсе пытанні бяспекі рэгіёна, канфліктаў з Расіяй вырашацца, калі Грузія, Украіна і Малдова ўступяць у Еўрасаюз. Без гэтага Расія заўсёды будзе імкнуцца вярнуць кантроль над гэтымі тэрыторыямі.

Экс-міністр абароны Грузіі Дзмітрый Шашкін у сваіх ацэнках менш дыпламатычны: «Адзіны фактар стрымлівання Расіі — колькасць цынкавых трун, якія яна атрымае ў выпадку рэалізацыі нейкага чарговага плана захопу. Галоўная мэта грузінскай арміі — абарона Грузіі ад Расіі. Таму адкрыта будавалася кола абароны Тбілісі. Наш праціўнік мусіць ведаць, што ён заплаціць, калі сюды прыйдзе. Цяперашні ўрад вельмі наіўны ў гэтым пытанні. Танцы, падхалімаж не змяняць Расію і не стрымаюць. Ілюстрацыя гэтага ёсць ва Украіне. Крым аддалі задарма. І добра, што хоць Данбас займеў цану. Маленькую цану, але тым не менш».

Грошы і яшчэ раз грошы

Кіраўнік аналітычнага праекта Belarus Security Blog Андрэй Паротнікаў даволі скептычна ставіцца да вайскавай рэформы Грузіі.

«Рэформы ўвогуле не было. Яны, можна сказаць, стваралі войска наной, — адзначае Паротнікаў. — Можа, абноўлена структура і выглядае добра, але выпрабаванне канфліктаў не прайшла. Грузія прайграла вайну 2008 года. Расіяне Тбілісі не ўзялі толькі дзякуючы знешняй дапамозе. Гэтая сістэма не спрацавала. Апроч абнаўлення матэрыяльнай базы, трэба ўлічваць і культурны і ментальныя фактары».

Паводле меркавання Паротнікава, удзел у міжнародных аперацыях таксама не ёсць аўтаматычным пацверджаннем ідэальнасці войска. «Грузіны ўдзельнічалі ва ўсіх аперацыях сумесна з больш дасведчанымі партнёрамі, але не самастойна. Я меў камунікацыі з асобамі з ЕС, якія мелі дачыненне да рэформаў у грузінскім войску, і не магу сказаць, што яны былі надта задаволеныя вынікам. Яны зразумелі, што нельга проста праводзіць тыповыя рэформы без уліку ментальнага фактару. Мусіць быць адаптацыя, а не проста перанос практыкі», — тлумачыць эксперт. Што тычыцца рэформаў у беларускім войску, то патрэбны грошы і яшчэ раз грошы.

«Калі рабіць рэформы беларускага войска, то трэба пераглядаць дзяржбюджэт, рабіць яго пераразмержкаванне, — дадае Андрэй Паротнікаў. — Калі беларусам патрэбная свая дзяржава, то яе мусіць нехта абараняць. Калі ж беларусам не патрэбная свая дзяржава, то будуць абараняць чужую ў іншых межах. Ёсць дзяржава, і ёсць механізмы захоўвання яе бяспекі. Таму мусіць быць і спецслужбы, і паліцыя, і войска».

Матэрыял падрыхтаваны пры падтрымцы MYMEDIA/DANIDA

8 СНЕЖНЯ, ПАНЯДЗЕЛАК

1 БЕЛАРУСЬ
06.00, 07.20, 08.15 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00 (з сурдаперакладам), 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 00.30 Навіны.
07.05, 08.05 Навіны эканомікі.
07.10, 08.10 Зона Х.
08.50 Слова Мітрапаліта Тадэвуша Кандрусевіча.
09.10 Галоўны эфір.
10.05 Клуб рэдактараў.
10.45 Дакументальны цыкл «Зорнае жыццё».
11.00, 13.00, 16.00 90 секунд.
12.10 Камедыйна меладрама «12 месяцаў» (Расія).
13.50, 15.55 Меладрама «Мядовая каханне» (Расія). 1-я і 2-я серыі.
15.15, 18.40 Навіны рэгіёну.
17.30 Беларуская часіна.
19.20 Арэна.
19.40, 00.10 «Зона Х». Крымінальныя навіны.
20.00 Форум.
21.00 Панарама.
21.45 Дэтэктыўны серыял «След» (Расія).
23.50 Актуальнае інтэрв'ю.
00.45 Дзень спорту.
01.00 Камедыйны баявік «Анэлы Чарлі-2» (ЗША).

Н
06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.10 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе. «Наша раніца».
09.05 Контурсы.
10.00 «Жыць здорава!».
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Фазэнда».
11.50 «Модны прысуд».
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Мужчынскае / Жаночае».
14.15 «Сам-насам з усімі».
15.10 «Час пакажа».
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Час пакажа».

16.50 «Давай пажэнімся!».
18.15 Навіны спорту.
18.20 Зваротны адлік.
19.00 «Чакай мяне».
20.00 Час.
21.00 Навіны спорту.
21.05 «Справа прынцыпу».
22.15 «Ватэль». Мастацкі фільм.
00.25 Вячэрні Ургант.

ТБ
06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ спорт».
07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою».
08.30 «Тыдзень».
09.45 «Вялікі сьняданак».
10.40 «Званая вячэра».
11.40 «Сямейныя драмы».
12.35 «Не хлусі мне!».
13.50 Панарама.
14.30 «Зорны рынг. Бітва хітоў».
15.45 «Гэта мой дом».
16.20 «Наша справа».
16.50 «Следакі».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вячэра».
18.30 «Сляды багоў».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ спорт».
20.15 Мастацкі фільм «Сабатаж».
22.10 Глядзец усім.
22.30 «24 гадзіны».
22.55 «СТБ спорт».
23.00 «Тыдзень спорту».
23.30 «Ваенная таямніца».

2 БЕЛАРУСЬ
07.00 Раніца.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Меладраматычны серыял «Сашка».
10.05 Тэлебарометр.
10.35 «Зразумець і абясшкодзіць».

11.10 Камедыйна-прыгодніцкі серыял «Мама-дэтэктыў» (Расія).
12.15 «Разбуральнікі міфаў». Пазнавальна-забаўляльная праграма (ЗША).
13.15 Прыгодніцкі серыял «Бафі - знішчальніца вампіраў» (ЗША).
15.40 «Comedy Батл. Без межаў» (Расія). Забаўляльная шоу-праграма (Расія).
16.45 Меладраматычны серыял «Сашка».
17.50 Камедыйны серыял «Таксі» (Украіна).
18.50 Камедыйны серыял «Універ» (Расія).
20.55 Цела чалавека.
21.25 КЕНО.
21.30 Тэлебарометр.
21.35 Авантурна-камедыйны серыял «Віртуозы» Вялікабрытанія.
23.55 Хачу ў тэлевізар!
00.00 Камедыйны серыял «Таксі» (Украіна).
00.35 Трагікамедыйна «Вясновы надзеі» (ЗША).

3 БЕЛАРУСЬ
07.15 «Дабрананак».
07.45 «Хачу ўсё ведаць!». Навукова-папулярны відэачасопіс для дзяцей.
08.00 «Калейдаскоп».
08.10 «Размовы пра духоўнае». Свята Беззаганнага Зачацця Найсвяцейшай Панны Марыі.
08.25 «Дыя@блог P.S.».
08.50 «Насмешка». Гістарычная драма (Францыя, 1996 г.).
10.25 Культурны праменад». Інфармацыйна-забаўляльнае ток-шоу.
11.10 «Пітэр Пэн». Музычны фільм. 1-я і 2-я серыі (СССР, 1987 г.).
13.30 «Старыя казкі». Гісторыя стварэння фільма «Пітэр Пэн».
13.55 «Калейдаскоп».
14.05 «Размовы пра духоўнае». Свята Беззаганнага Зачацця Найсвяцейшай Панны Марыі.
14.20 «Падкідыш». Камедыя (СССР, 1939 г.).
15.30 «Камертон». Арганістка Полацкага Сафійскага сабора Ксенія Пагарэлая.
16.00 «Пацалунак Сакрата». Дэтэктыўны серыял. Фільм трэці «Праклён Эдварда Мунка». 2-я серыя (Беларусь, 2011 г.).

16.45 «Дыя@блог P.S.».
17.15 «Жаніцьба». Камедыя (СССР, 1977 г.).
18.45 «Калейдаскоп».
18.55 «Размовы пра духоўнае». Свята Беззаганнага Зачацця Найсвяцейшай Панны Марыі.
19.10 «Скарамуш». Прыгодніцкі фільм (Францыя, Італія, Іспанія, 1963 г.).
20.45 «Калыханка».
21.10 Хіт-парад «Сто песень для Беларусі».
22.05 «Дыя@блог». «Пра літаратуру».
22.30 «Размаўляем па-беларуску». Тэлевіктарына.
23.00 «Культурны праменад». Інфармацыйна-забаўляльнае ток-шоу.
23.35 «Подых струн». Музыкальная праграма. Госьць: Зоя Курак.
00.15 «Калейдаскоп».

5 БЕЛАРУСЬ
07.00 PRO спорт. Навіны.
08.00 Баскетбол. Адзіная ліга ВТБ. «Ніжні Ноўгарад» - «Цмокі Мінск».
09.35 Бялтон. Этап Кубка свету. Эстэрсунд. Гонка пераследу. Жанчыны.
10.35 Бялтон. Этап Кубка свету. Эстэрсунд. Гонка пераследу. Мужчыны.
11.30 Плаванне. Чэмпіят свету на кароткай вадзе.
14.50 Футбол. Чэмпіят Англіі. «Вэст Хэм» - «Суэнсі».
16.45 Футбол. Чэмпіят Англіі. «Манчэстар Сіці» - «Эвертан».
18.35 Авертайм. КХЛ.
18.55 Хакей. КХЛ. «Дынама» (Мінск) - «Салават Юлаеў» (Уфа). Прамая трансляцыя.
21.20 Час футбалу.
22.05 Футбол. Чэмпіят Англіі. Агляд тура.
22.55 Футбол. Чэмпіят Англіі. «Саўтгэмптан» - «Манчэстар Юнайтэд». Прамая трансляцыя.

БЕЛСАТ BELSAT
07.00 ПраСвет.
07.35 «Людскія справы» (аўтарская праграма Алеся Залейскага).

08.05 Два на два (тэледыскусія).
08.35 Невядомая Беларусь: «І выберу Радзіму», дак. фільм, 2014 г., Беларусь.
09.15 «Mad Men. Утрапёныя-II», серыял.
10.05 Дакументальная гадзіна: «Бэлля Віста», дак. фільм, 2012 г., Германія-Уругвай.
11.20 ПраСвет.
12.00 Два на два (тэледыскусія).
12.30 Эксперт (сатырычная праграма).
13.00 Невядомая Беларусь: «І выберу Радзіму», дак. фільм, 2014 г., Беларусь.
13.40 «Варажба жарлянкі», маст. фільм, 2005 г., Польшча-Германія.
15.15 Дакументальная гадзіна: «Бэлля Віста», дак. фільм, 2012 г., Германія-Уругвай.
16.30 «Mad Men. Утрапёныя-II», серыял.
17.20 «Час гонару», серыял.
18.10 Беларусы ў Польшчы.
18.30 Навіны.
18.40 Агляд медыяў.
18.45 Каментар эксперта.
19.00 «Людскія справы».
19.30 Навіны.
19.35 Свет.
19.50 Агляд падзеяў культуры.
20.00 Навіны.
20.10 Агляд медыяў.
20.15 Гарачы каментар.
20.30 Навіны.
20.35 Гарачы каментар.
20.50 Дэвайс.
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Размова У. Мацкевіча / М. Жбанкова / С. Калінкінай.
21.55 Асабісты капітал.
22.15 Зоры не спяць (культурніцкая праграма): Зоя Белавосцік.
22.45 «Прывід п'яра», маст. фільм, 2010 г., Францыя-Германія-Брытанія.
00.55 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
01.25 «Людскія справы».
01.55 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
02.25 Аб'ектыў.
02.45 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
04.20 Асабісты капітал.
04.45 Зоры не спяць (культурніцкая праграма): Павел Харланчук.

9 СНЕЖНЯ, АЎТОРАК

1 БЕЛАРУСЬ
06.00, 07.20, 08.15 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00 (з сурдаперакладам), 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 01.05 Навіны.
07.05, 08.05 Навіны эканомікі.
07.10, 08.10 Зона Х.
09.10 Дэтэктыўны серыял «След» (Расія).
11.00, 13.00, 16.00 90 секунд.
11.05 Сямейная сага «Зроблена ў СССР».
12.10 Серыял «Сямейныя меладрамы-2».
13.05 Дзень у вялікім горадзе.
14.00 Серыял «Ластаўчына гняздо» (Расія).
15.15, 18.40 Навіны рэгіёну.
15.25 Камедыйны серыял «Сваты-4».
16.35 Серыял «Сямейныя меладрамы-2».
17.30 Беларуская часіна.
19.20 Сфера інтарэсаў.
19.40, 00.25 «Зона Х». Крымінальныя навіны.
20.00 Сямейная сага «Зроблена ў СССР».
21.00 Панарама.
21.45 Дэтэктыўны серыял «След» (Расія).
23.50 Вечар цяжкага дня.
00.45 Сфера інтарэсаў.
01.20 Дзень спорту.
01.35 Камедыйны серыял «Сваты-4».

Н
06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.10 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе. «Наша раніца».
10.00 «Жыць здорава!».
10.25 Кантрольная закупка.
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Фазэнда».
11.50 «Модны прысуд».
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Мужчынскае / Жаночае».
14.15 «Сам-насам з усімі».
15.15 «Час пакажа».
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Час пакажа».
16.50 «Давай пажэнімся!».
18.15 Навіны спорту.

18.20 Серыял «ЗАГС».
18.50 «Хай кажучь».
20.00 Час.
21.00 Навіны спорту.
21.05 «Спакусас». Тэлесерыял.
23.10 «Як выйсці замуж за мільянера 2». Тэлесерыял.
01.05 Начныя навіны.

ТБ
06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ спорт».
07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою».
09.00 «Тыдзень спорту».
09.35 «Такі лёс».
10.40 «Званая вячэра».
11.35 «Сямейныя драмы».
12.35 «Не хлусі мне!».
13.50 Мастацкі фільм «Трусіная нара».
15.35 Татальны распродаж.
16.50 «Следакі».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вячэра».
18.30 «Жаночыя сакрэты».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ спорт».
20.15 «Кіно»: Мастацкі фільм «Сінг-Сінг».
22.10 «Глядзец усім!».
22.55 «СТБ спорт».
23.00 СТБ прадстаўляе: інтэлект-шоу «Разумней не прыдумаеш».
00.00 «Аўтапанарама».
00.20 «Меч». Серыял.

2 БЕЛАРУСЬ
07.00 Раніца.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Меладраматычны серыял «Сашка».
10.10 «Fitnews». Праграма пра прыгажосць і здароўе.
10.45 Авантурна-камедыйны серыял «Віртуозы» Вялікабрытанія.

12.55 Ікра.
13.30 Камедыйны серыял «Універ» (Расія).
15.40 «Comedy woman». Гумарыстычная шоу-праграма Расія.
16.40 Меладраматычны серыял «Сашка».
17.50 Камедыйны серыял «Таксі» (Украіна).
18.50 Камедыйны серыял «Універ» (Расія).
19.55 Прэм'ера. Сямейная камедыя «Дружба народаў» (Расія). 1-я і 2-я серыі.
20.55 Цела чалавека.
21.25 КЕНО.
21.30 Авантурна-камедыйны серыял «Віртуозы» Вялікабрытанія.
22.40 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. «Манак» (Францыя) - «Зеніт» (Расія). Прамая трансляцыя.
00.45 Хачу ў тэлевізар!
00.50 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Агляд дня.

3 БЕЛАРУСЬ
07.15 «Дабрананак».
07.45 «Хачу ўсё ведаць!». Навукова-папулярны відэачасопіс для дзяцей.
08.00 «Калейдаскоп».
08.10 «Музычны скарб Беларусі».
08.15 «Жаніцьба». Камедыя (СССР, 1977 г.).
09.45 «Дыя@блог». «Пра літаратуру».
10.15 «Вайна пад стрэхамі». Ваенная драма (СССР, 1967 г.).
11.45 «Сыны ідуць у бой». Ваенная драма (СССР, 1969 г.).
13.20 «Пра тое, што помню і люблю». Ніна Ургант. Дакументальны фільм.
13.40 «Подых струн». Музыкальная праграма. Госьць: Зоя Курак.
14.15 «Святло далёкай зоркі». Памяці рэжысёра Віктара Карпілава.
14.45 «Калейдаскоп».
14.55 Вечар аўтарскай песні памяці тэлежурналіста Аляксандра Чуланава.
15.50 «Размаўляем па-беларуску». Тэлевіктарына.
16.20 «Пацалунак Сакрата». Дэтэктыўны серыял. Фільм чацвёрты «Чысты лёд». 1-я серыя (Беларусь, 2011 г.).

17.10 «Дыя@блог». «Пра літаратуру».
17.35 «Табар ідзе ў неба». Драма (СССР, 1976 г.).
19.10 «Калейдаскоп».
19.20 «Музычны скарб Беларусі».
19.25 «Людзі і манекены». Мініяцюрны, інтэрмедый і маналогі ў выкананні Аркадзя Райкіна і яго трупы. 4-я серыя (СССР, 1974 г.).
20.45 Калыханка.
21.05 «Жыццё і лёс». Ваенная драма. Фільм першы (Расія, 2012 г.).
22.25 «Дыя@блог». «Пра мову».
22.50 «Жыццё і лёс». Ваенная драма. Фільм другі (Расія, 2012 г.).
00.00 «Святло далёкай зоркі». Памяці рэжысёра Віктара Карпілава.
00.30 «Калейдаскоп».

5 БЕЛАРУСЬ
07.00 PRO спорт. Навіны.
08.00 Час футбалу.
08.45 Футбол. Чэмпіят Англіі. Агляд тура.
09.40 Хакей. КХЛ. «Дынама» (Мінск) - «Салават Юлаеў» (Уфа).
11.35 Футбол. Чэмпіят Англіі. «Саўтгэмптан» - «Манчэстар Юнайтэд».
13.30 Плаванне. Чэмпіят свету на кароткай вадзе.
15.50 Бялтон. Этап Кубка свету. Эстэрсунд. Спрынт. Мужчыны.
17.25 Футбол. Ліга чэмпіёнаў. Відэачасопіс.
17.55 Бялтон. Этап Кубка свету. Эстэрсунд. Спрынт. Жанчыны.
19.30 Спорт-кадр.
20.00 Гандбол. Ліга чэмпіёнаў. Відэачасопіс.
20.30 Гандбол. Ліга чэмпіёнаў. «Металург» (Македонія) - БК ім. Мяскова (Беларусь).
22.05 Футбол. Ліга чэмпіёнаў. Відэачасопіс.
22.35 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Онлайн дня.
00.35 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. «Ювентус» (Італія) - «Атлетыка» (Мадрыд, Іспанія).

БЕЛСАТ BELSAT
07.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.

07.25 «Людскія справы».
08.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
08.30 Аб'ектыў.
08.50 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
10.25 Асабісты капітал.
10.45 Зоры не спяць (культурніцкая праграма): Павел Харланчук.
11.20 «Панна Нікто», маст. фільм, 1996 г., Польшча.
13.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
13.25 «Людскія справы» (аўтарская праграма Алеся Залейскага).
14.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
14.30 Аб'ектыў.
14.50 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
16.25 Асабісты капітал.
16.45 Эксперт (сатырычная праграма).
17.10 «Час гонару», серыял.
18.00 Відзьмо-невідзьмо.
18.30 Навіны.
18.40 Агляд медыяў.
18.45 Каментар эксперта.
18.50 Суб'ектыў.
19.00 Рэпартаж (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
19.30 Навіны.
19.35 Свет.
19.50 Агляд падзеяў культуры.
20.00 Навіны.
20.10 Агляд медыяў.
20.15 Гарачы каментар.
20.30 Навіны.
20.35 Гарачы каментар.
20.50 Сальда (эканамічная праграма).
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Размова У. Мацкевіча / М. Жбанкова / С. Калінкінай.
21.45 Два на два (тэледыскусія).
22.15 Без рэтушы: «Альпіністка», рэпартаж, 2013 г., Беларусь.
22.35 Дакументальная гадзіна: «Бэлля Віста», дак. фільм, 2012 г., Германія-Уругвай.
23.45 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
00.20 Рэпартаж (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
00.45 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
01.15 Аб'ектыў.

12 СНЕЖНЯ, ПЯТНІЦА

06.00, 07.20, 08.15 Добрай раніцы, Беларусь! 07.00, 08.00 (з сурдаперакладам), 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.45 Навіны. 07.05, 08.05 Навіны эканомікі. 07.10, 08.10 Зона Х. 09.10 Дэтэктывны серыял «След» (Расія). 11.00, 13.00, 16.00 90 секунд. 11.05 Меладрама «Шчасліўчык Пашка» (Расія). 1-я серыя. 12.10 Серыял «Сямейныя меладрамы-2». 13.05 Дзень у вялікім горадзе. 14.00 Меладраматычны серыял «Ластаўчына гняздо» (Расія). 15.15, 18.40 Навіны рэгіёну. 15.25 Камедыйны серыял «Сваты-4». 16.35 Серыял «Сямейныя меладрамы-2». 17.25 «Terra incognita». Беларусь невядомая. 17.55 Нашы. 18.10 Тэлефільм цыклу «Вялікі рэпартаж». 19.20 «Зона Х». Вынікі тыдня. 19.55 Меладрама «Шчасліўчык Пашка» (Расія). 2-я серыя. 21.00 Панарама. 21.45 Фантастычны баявік «Людзі Ікс». 00.05 Дзень спорту. 00.15 Камедыйны серыял «Сваты-4».

18.20 Чакай мяне Беларусь. 18.55 «Поле цудаў». 20.00 Час. 21.00 Навіны спорту. 21.05 «Чорна-белае». 22.10 Голас. 00.35 «Вячэрні Мінск». 01.40 Начныя навіны. 06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30 «24 гадзіны». 06.10 «Міншчына». 06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою». 07.40 «СТБ спорт». 07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою». 09.00 «Добры дзень, доктар». 09.35 «Далёкія сваякі». 10.05 «Аўтапанарама». 10.40 «Званая вячэра». 11.35 «Сямейныя драмы». 12.35 «Не хлусі мне!». 13.50 Мастацкі фільм «Дзікі, дзікі Запад». 15.50 «Дарагая перадача». 16.50 «Следакі». 17.20 «Міншчына». 17.30 «Званая вячэра». 18.35 «Такі лёс». 20.00 «Сталічныя падрабязнасці». 20.10 «СТБ спорт». 20.15 Мастацкі фільм «Шалёныя грошы». 22.05 «Глядзец усім!». 22.55 «СТБ спорт». 23.00 СТБ прадстаўляе: вячэрні шоў «На тым жа месцы ў той жа час». 00.15 «Вялікая гульня». Покер. 01.00 Мастацкі фільм «Лавец сноў».

07.00 Раніца. 09.00 Тэлебарометр. 09.05 Меладраматычны серыял «Сашка». 10.10 Беларуская кухня. 10.45 Капейка ў капейку. 11.25 «ТурYST». 12.15 Камедыйны серыял «Універ» (Расія). 13.25 Бялтон. Этап кубка свету. Спрынт.

Жанчыны. Прамая трансляцыя. 14.55 Сямейная камедыя «Дружба народаў» (Расія). 5-я і 6-я серыі. 15.50 Вось дык так! 16.25 Бялтон. Этап кубка свету. Спрынт. Мужчыны. Прамая трансляцыя. 17.50 Камедыйны серыял «Таксі» (Украіна). 18.50 Фантастычны баявік «Драпежнік-2» (ЗША). 20.55 Цела чалавека. 21.25 КЕНО. 21.30 Тэлебарометр. 21.35 «Бітва экстрасэнсаў». Містычнае рэаліці-шоў (Расія). 23.15 Рэпартаж. 00.05 Псіхалагічны трылер «Незнаёмы» (ЗША).

07.15 «Дабранак». 07.45 «Хачу ўсё ведаць!» Навукова-папулярны відэачасопіс для дзяцей. 08.00 «Калейдаскоп». 08.10 «Музычны скарб Беларусі». 08.15 «Авадзень». Гістарычная драма (СССР, 1955 г.). 09.50 «Дыя@блог». «Пра вечнае». 10.20 «Жыццё і лёс». Ваенная драма. Фільм пяты і шосты, заключны (Расія, 2012 г.). 12.50 «Персона». Андрэй Федарцоў. 13.00 «Калейдаскоп». 13.10 «Музычны скарб Беларусі». 13.20 «Сіла веры». 13.45 «Аўтограф». Тэатр танца «Алексіс» Палаца культуры ААТ «Мазырскі нафтаперапрацоўчы завод». 14.10 Мультифільмы. 14.40 «Музеі Беларусі». Дзяржаўны літаратурна-мемарыяльны музей Якуба Коласа. 15.10 «Свет прыроды». Воўк па манушыцы Тэр. 15.20 «Вочы вады. Ігар Шклярэўскі». Дакументальны фільм. 15.50 «Дыя@блог». «Пра вечнае». 16.20 «Пацалунак Сакрата». Дэтэктывны серыял. Фільм пяты «Плача анёл Шагала». 2-я серыя (Беларусь, 2011 г.). 17.05 «Культурны праменад». Інфармацыйна-забаўляльнае ток-шоу.

17.45 Канцэрт Дзяржаўнага ансамбля танца Рэспублікі Беларусь. Мастацкі кіраўнік - народны артыст Беларусі Валянцін Дудкевіч. 19.15 «Калейдаскоп». 19.25 «Музычны скарб Беларусі». 19.35 «Плач пералётнай птушкі». Драма (СССР, 1990 г.). 20.45 Калыханка. 21.00 «Звычайны злачынца». Крымінальная камедыя. (Вялікабрытанія, Германія, Ірландыя, ЗША, 1999 г.). 22.30 «Культурны праменад». Інфармацыйна-забаўляльнае ток-шоу. 23.10 «Камертон». Народны артыст Расіі, рэжысёр Маскоўскага тэатра на Паўднёвым Захадзе Валерыі Беляковіч. 23.35 «Калейдаскоп».

07.00 PRO спорт. Навіны. 08.00 Авертайм. 08.30 Футбол. Ліга Еўропы УЕФА. «Янг Бойз» (Швейцарыя) - «Спартак» (Прага, Чэхія). 10.15 Футбол. Ліга Еўропы УЕФА. «Фіяранціна» (Італія) - «Дынама» (Мінск, Беларусь). 12.05 Футбол. Ліга Еўропы УЕФА. «Барусія» (Германія - «Цюрых» (Швейцарыя). 13.50 Футбол. Ліга Еўропы УЕФА. «Днепр» (Днепрапятроўск, Украіна - «Сэнт-Эццэн» (Францыя). 15.40 Фактар сілы. 16.10 Бялтон. Этап Кубка свету. Хохфільцэн. Спрынт. Жанчыны. 17.45 Футбол. Ліга Еўропы УЕФА. Агляд тура. 18.40 Авертайм. КХЛ. 18.55 Хакей. КХЛ. «Дынама» (Мінск) - «Авангард» (Омска вобл.). Прамая трансляцыя. 21.25 Бялтон. Этап Кубка свету. Хохфільцэн. Спрынт. Жанчыны. 23.00 Піт-стоп. 23.30 Бялтон. Этап Кубка свету. Хохфільцэн. Спрынт. Мужчыны.

07.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 07.25 Два на два (тэледыскусія). 08.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.

08.30 Абектыў. 08.50 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 10.15 Рэпартаж. 10.40 Відзьмо-невідзьмо. 11.10 «ГУЛаг», дак. фільм, 2000 г., Францыя-Расія: ч. 1. 12.10 Невядомая Беларусь: «І выберу Радзіму», дак. фільм, 2014 г., Беларусь. 12.50 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 13.15 Два на два (тэледыскусія). 13.50 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 14.20 Абектыў. 14.40 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 16.05 Рэпартаж. 16.35 Відзьмо-невідзьмо. 17.35 Невядомая Беларусь: «І выберу Радзіму», дак. фільм, 2014 г., Беларусь. 18.15 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма): Уладзіслаў Сыракомля. 18.30 Навіны. 18.40 Агляд медыяў. 18.45 Каментар эксперта. 18.55 Маю права (юрыдычная праграма). 19.15 Моўнік (лінгвістычная праграма): Сапернік ці супернік?. 19.30 Навіны. 19.35 Свет. 19.50 Агляд падзеяў культуры. 20.00 Навіны. 20.10 Агляд медыяў. 20.15 Гарачы каментар. 20.30 Навіны. 20.35 Гарачы каментар. 20.50 Дэвайс. 21.00 Абектыў (галoўнае выданне). 21.25 Размова У. Мацкевіча / М. Жбанкова / С. Калінкінай. 21.45 ПраСвет. 22.20 «Необъявленная война. Записки документалиста», дак. фільм, 2014 г., Украіна. 23.10 «Дзяўчаты з Наваліпак», маст. фільм, 1985 г., Польшча. 00.05 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 01.05 Маю права (юрыдычная праграма). 01.25 Моўнік: Сапернік ці супернік? 01.35 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 02.05 Абектыў. 02.25 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 03.50 ПраСвет.

13 СНЕЖНЯ, СУБОТА

06.45 Існасць. 07.10 Слова Мітрапаліта Паўла. 07.20 Меладрама «Ён, яна і я» (Расія). 09.00, 12.00, 15.00 Навіны. 09.10 Клуб рэдактараў. 09.50 Камедыйны серыял «Цуд» (Украіна). 1-я серыя. 10.50 «Пра ежу!» Кулінарны майстар-клас. 11.25 Кулінарная дыпламатыя. 12.10 Гісторыі рамонт. 12.45 «Здароўе». Ток-шоў. 13.25 БеларусьLIFE. 13.50 Дакументальны цыкл «Зорнае жыццё». 15.15 Навіны рэгіёну. 15.30 «Вялікая розніца». Парадыйнае шоў. 17.20 Меладрама «Іншая жанчына» (Украіна). 1-я - 4-я серыі. 21.00 Панарама. 21.40 Дэтэктывныя меладрамы «Алібі - надзея, алібі - каханне» (Расія). 23.40 Камедыйны серыял «Цуд» (Украіна). 1-я серыя. 00.40 Дзень спорту. 00.50 «Вялікая розніца». Парадыйнае шоў.

21.00 Навіны спорту. 21.05 «Сёння ўвечары». 22.50 «Што? Дзе? Калі?». 00.50 «Сястрычкі Бэнгер». Мастацкі фільм. 06.00 «Студэнты-2». Серыял. 07.10 Мастацкі фільм «Шалёныя грошы». 09.05 «Чыстая работа». 10.00 Іншая краіна. 11.30 «Мінск і мінчане». 12.05 «Прыгоды дылетанта». 12.40 «Сакрэтная тэрыторыя». 13.40 Маст. фільм «Гэта жанчына ў акне». 15.20 «Ваенная таямніца». 16.30 «24 гадзіны». 16.45 «Наша справа». 17.00 «Вялікі горад». 17.35 «Сляды багоў». 18.25 СТБ прадстаўляе: інтэлект-шоў «Разумней не прыдумаеш». 19.30 «24 гадзіны». 20.00 «СТБ спорт». 20.10 Мастацкі фільм «Уцякач». 22.30 «Зорны рынг». 23.45 Маст. фільм «Чаму мужчыны ніколі не слухаюць, а жанчыны не ўмеюць паркавацца». 01.30 «Глядзец усім!».

06.45 Мастацкі фільм «Салавей» (СССР). 08.10 Толькі для дарослых. 08.25 Прыгодніцкі мультсерыял «Аватар: Легенда пра Анангу» (ЗША). 08.55 Беларуская кухня. 09.35 Тэлебарометр. 09.40 Камедыйны анімацыйны фільм «Гнамэо і Джульета» Вялікабрытанія ЗША). 11.05 Серыял «Універ. Новы інтэрнат». 12.15 Капейка ў капейку. 12.55 Бялтон. Этап кубка свету. Эстафета. Жанчыны. Прамая трансляцыя. 14.25 «Бітва экстрасэнсаў». Містычнае рэаліці-шоў Расія.

15.55 Вось дык так! 16.25 Бялтон. Этап кубка свету. Эстафета. Мужчыны. Прамая трансляцыя. 18.00 «Comedy woman». Гумарыстычная шоу-праграма (Расія). 19.15 Ваша lato. 19.55 Латарэя «Пяцёрка». 20.05 Ікра. 20.40 Кіпень. 21.00 Спортлато 6 з 49. 21.05 КЕНО. 21.15 Тэлебарометр. 21.20 Серыял «Універ. Новы інтэрнат». 22.30 «Сустрэча з ...». 23.05 Прыгодніцкі серыял «Бафі - знішчальніца вампіраў» (ЗША).

08.00 «Калейдаскоп». 08.10 «Музычны скарб Беларусі». 08.20 «Плач пералётнай птушкі». Драма (СССР, 1990 г.). 09.30 «Камертон». Народны артыст Расіі, рэжысёр Маскоўскага тэатра на Паўднёвым Захадзе Валерыі Беляковіч. 09.55 «Маё кіно. Валерыі Панамароў». 10.20 «Траянскі конь». Сатырычная камедыя. 1-я і 2-я серыі (СССР, 1980 г.). 12.15 «Размаўляем па-беларуску». Тэлевіктарына. 12.45 «Калейдаскоп». 12.55 «Музычны скарб Беларусі». 13.05 «Ехалі ў трамваі Ільф і Пятроў». Камедыя (СССР, 1971 г.). 14.10 «Золатавалоска». Музычная казка (Чэхаславакія, 1988 г.). 15.40 «Калейдаскоп». 15.50 «Музычны скарб Беларусі». 16.00 «Музеі Беларусі». Музей гісторыі сліцкіх паясоў. 16.20 «Сяргей Рагожын. З музыкі і святла...» Дакументальны фільм пра музыканта, заслужанага артыста Расіі. 16.50 «Рудольфія». Кароткаметражны фільм (СССР, 1969 г.).

17.10 Святочны канцэрт, прысвечаны заснаванню Прэзідэнцкага аркестра Рэспублікі Беларусь. 18.35 «Дыя@блог P.S.». 19.00 Серыял «Робін з Шэрвуда». 22-я і 23-я серыі (Вялікабрытанія, 1984-1986 гг.). 20.45 Калыханка. 21.20 «Уся каралеўская раць». Драма (Германія, ЗША, 2006 г.). 23.25 «Зорку за сцінгер». Дакументальны фільм. Драматычныя старонкі ваенных дзеянняў у Афганістане ў 1986 годзе. 00.10 «Калейдаскоп».

07.00 PRO спорт. Навіны. 08.00 Футбол. Ліга Еўропы УЕФА. Агляд тура. 08.55 Хакей. КХЛ. «Дынама» (Мінск) - «Авангард» (Омска вобл.). 10.45 Бялтон. Этап Кубка свету. Хохфільцэн. Спрынт. Жанчыны. 12.20 Піт-стоп. 12.50 Свет англійскай прэміер-лігі. 13.20 Плаванне. Чэмпіянат свету на кароткай вадзе. 15.25 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Відэачасопіс. 15.55 Хакей. Чэмпіянат Беларусі. «Нёман» (Гродна) - ХК Гомель. Прамая трансляцыя. 18.00 Футбол. Чэмпіянат Англіі. «Лестэр» - «Манчэстэр Сіці». Прамая трансляцыя. 20.00 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Агляд гульніваго дня. 20.55 Гандбол. СЕНА-ліга. «Нексе» (Харватыя) - БГК ім. Мяскава Беларусь. Прамая трансляцыя. 22.35 Формула-Е. Гран-пры Уругвая. 23.50 Футбол. Чэмпіянат Англіі. «Арсенал» - «Ньюкасл».

07.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 07.25 Маю права (юрыдычная праграма). 07.45 Моўнік (лінгвістычная праграма): Сапернік ці супернік?

08.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 08.30 Абектыў. 08.50 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 10.15 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыстычная праграма). 10.50 Казкі для дзетак: «Мядзведзік Фантазік», «Польскія казкі і паданні». 11.35 «Лонданцы II», серыял. 12.25 «Час гонару», серыял. 13.15 Без рэтушы: «Альпіністка», рэпартаж, 2013 г., Беларусь. 13.30 Два на два (тэледыскусія). 14.00 МакраФон: XIV Фэстываль песеннай паэзіі і аўтарскай песні «Бардаўская восень-2007»: выступ Алеся Камоцкага і Андрэя Мельнікава. 14.20 Асабісты капітал (эканамічная праграма). 14.40 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыстычная праграма). 15.20 «Дзяўчаты з Наваліпак», маст. фільм, 1985 г., Польшча. 16.45 Моўнік (лінгвістычная праграма): Знак націску: капрыз ці неабходнасць?. 16.55 Рэпартаж (інфармацыйна-публіцыстычная праграма). 17.20 Над Нёмнам (тэлечасопіс). 17.40 «ГУЛаг», дак. фільм, 2000 г., Францыя-Расія: ч. 1. 18.40 «Mad Men. Утрапёныя-II», серыял. 19.30 «Необъявленная война. Записки документалиста», дак. фільм, 2014 г., Украіна. 20.15 Форум (ток-шоу): Беларускія барыкады. 21.00 Абектыў (галoўнае выданне). 21.10 Зона «Свабоды» (аналітычная праграма). 21.45 Суботні сеанс: «Рыса», маст. фільм, 2008 г., Польшча. 23.10 Відзьмо-невідзьмо (інфармацыйна-забаўляльнае агляд). 23.40 Зоры не спяць (культурніцкая праграма): Павел Харланчук. 00.10 Абектыў. 00.20 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).

07.00 АНТ прадстаўляе. «Суботняя раніца». 08.00, 09.00 Нашы навіны. 09.05 «Смешарыкі». 09.20 «Здароўе». 10.25 «Смак». 11.05 «Дэзальны рамонт». 12.05 «Разумніцы і разумнікі». 12.50 «Джэйм Эйр». Мастацкі фільм. 15.15 Насмяшы коміка. 16.00 Нашы навіны. 16.15 Навіны спорту. 16.20 «Вялікія гонкі». 17.45 «100 мільёнаў». 18.45 Нацыянальная музычная прэмія «Ліра». 20.30 Нашы навіны.

14 СНЕЖНЯ, НЯДЗЕЛЯ

07.15 Дэтэктыўная меладрама «Алібі - надзея, алібі - каханне» (Расія).
09.00, 12.00, 15.00 Навіны.
09.10 Арсенал.
09.40 Камедыйны серыял «Цуд» (Украіна). 2-я серыя.
10.45 «Пра ежу!» Кулінарны майстар-клас.
11.25 Xxl woman tv. Жаночы часопіс.
12.10 Навіны. Цэнтральны рэгіён.
12.35 «Зона Х». Вынікі тыдня.
13.10 Таямніцы следства.
13.50 Каробка перадач.
14.30 Eurovision. Вынікі тыдня.
14.50, 22.15 Вялікае тэлебачанне.
15.15 Твой горад.
15.30 Вакол планеты.
16.20 Тэлефільм цыклу «Вялікі рэпартаж».
16.55 Я магу!
17.15 Меладрама Лясное возера (Украіна).
19.05 Лірычная камедыя «Начны госць» (Расія).
21.00 Галоўны эфір.
21.55 Навіны надвор'я.
22.25 Меладрама «Ён, яна і я» (Расія).
00.15 Камедыйны серыял «Цуд» (Украіна). 2-я серыя.

07.00 «Нядзельная раніца».
08.00, 09.00 Нашы навіны.
09.05 Нядзельная пропаведзь (з субтытрамі).
09.20 «Смешарыкі. Пін-код».
09.35 «Шалалупныя нататкі».
09.55 «Пакуль усе дома».
10.40 «Фазэнда».
11.10 Шоу-гульня «ТБ-таксі».
11.35 «Брэйн-рынг».
12.40 «Легенды Live».
13.25 «Тэорыя змовы».
14.20 Я люблю Беларусь.
15.30 «Здабытак Рэспублікі».

16.00 Нашы навіны.
16.15 Навіны спорту.
16.20 «Здабытак Рэспублікі».
18.05 «Ледніковы перыяд».
20.00 Контурны.
21.05 «Ледніковы перыяд».
22.00 Міс Свету-2014.
23.50 «Што? Дзе? калі?».

06.30 «Студэнты-2». Серыял.
07.20 Тэлечасопіс «Аўтапанарама».
07.40 Мастацкі фільм «Уцякач».
10.00 «Вялікі сьняданак».
10.40 «Тэрыторыя памылак».
12.30 «Добры дзень, доктар».
13.05 «Таямніцы свету з Ганнай Чапман».
14.05 Маст. фільм «Дзяржаўны злачынец».
16.00 «Цэнтральны рэгіён».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 Канцэрт М. Задорнава.
17.45 Тэлечасопіс «Аўтапанарама».
18.15 СТВ прадстаўляе: вячэрні шоу «На тым жа месцы ў той жа час».
19.30 «Тыдзень».
20.40 Маст. фільм «Маленькі вялікі салдат».
22.35 «Пякельная кухня-2».
23.55 Мастацкі фільм «Чорныя матылькі».
01.35 «Вялікія таямніцы».

06.55 Вышэй за дах.
07.25 Камедыйны анімацыйны фільм «Інамэо і Джульета» Вялікабрытанія, ЗША).
08.40 Прыгодніцкі мультсерыял «Аватар. Легенда пра Ангус» (ЗША).
10.00 «Fitnews». Праграма пра прыгажосць і здароўе.
10.35 «Зразумець і абясшкодзіць».
11.15 Тэлебарометр.
11.20 Камедыйны серыял «Універ. Новы інтэрнат» (Расія).
12.30 «Турыст».

13.25 Біятлон. Этап кубка свету. Гонка пераследу. Жанчыны. Прамая трансляцыя.
14.20 Камедыйная-прыгодніцкі серыял «Мама-дэтэктыў» (Расія).
16.25 Біятлон. Этап кубка свету. Гонка пераследу. Мужчыны. Прамая трансляцыя.
17.20 Фантастычны баявік «Драпежнік-2» (ЗША).
19.30 Суперлато.
20.20 Тэлебарометр.
21.00 Спортлато 5 з 36.
21.05 КЕНО.
21.20 Серыял «Універ. Новы інтэрнат».
22.35 «Перазагрузка». Маладзёжнае ток-шоў.
23.20 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Відзачасопіс.
23.50 Футбол. Ліга Еўропы УЕФА. Агляд тура.
00.45 «Сустрэча з ...».

08.00 «Калейдаскоп».
08.10 «Музычны скарб Беларусі».
08.20 Серыял «Робін з Шэрвуда». 22-я і 23-я серыі (Вялікабрытанія, 1984-1986 гг.).
10.00 «Подых струн». Музыкальная праграма. Госьць: Валянцін Каваліў.
10.40 «Наперад у мінулае».
11.05 Хіт-парад. «Сто песень для Беларусі».
11.55 «Калейдаскоп».
12.10 «Музычны скарб Беларусі».
12.15 «Дзелавой людзі». Гістарычныя сталіцы дзелавой ініцыятывы.
12.35 «Зорку за сцінгер». Дакументальны фільм. Драматычныя старонкі ваенных дзеянняў у Афганістане ў 1986 годзе.
13.20 «Бусляня». Кароткаметражны фільм (СССР, 1980 г.).
14.00 Ж.Бізэ. «Кармэн». Опера Нацыянальнага акадэмічнага Вялікага тэатра оперы і балета Беларусі.
16.40 «Калейдаскоп».
16.50 «Музычны скарб Беларусі».
17.00 «Старыя казкі». Гісторыя стварэння фільма «Асенні падарунак феі».

17.25 «Асенні падарунак феі». Дзіцячы мастацкі фільм (СССР, 1984 г.).
18.40 «Культпрасвет».
19.15 «Звычайны злачынец». Крымінальная камедыя (Вялікабрытанія, Германія, Ірландыя, ЗША, 1999 г.).
20.45 Калыханка.
21.15 Музыка Георгія Свірыдава. Вакальныя цыклы, рамансы, харавыя мініяцюры, музычныя ілюстрацыі да апавесці А.С.Пушкіна «Мяцеліца».
22.40 «Культпрасвет».
23.15 Янка Купала. «Паўлінка». Спектакль Нацыянальнага акадэмічнага драматычнага тэатра імя Янкі Купалы.
00.40 «Калейдаскоп».

07.00 PRO спорт. Навіны.
08.00 Хакей. Чэмпіянат Беларусі. «Нёман» (Гродна) - ХК Гомель.
09.55 Біятлон. Этап Кубка свету. Хохфільцэн. Эстафета. Мужчыны.
11.35 Біятлон. Этап Кубка свету. Хохфільцэн. Эстафета. Жанчыны.
13.05 Гандбол. СЕНА-ліга. Нексе (Харватыя) - БГК ім. Мяшкова Беларусь.
14.35 Формула-Е. Гран-пры Уругвая.
15.50 Біятлон. Этап Кубка свету. Хохфільцэн. Гонка пераследу. Мужчыны.
16.50 Хакей. КХЛ. «Дынама» (Мінск) - «Барыс» (Астана). Прамая трансляцыя.
19.10 Футбол. Чэмпіянат Англіі. «Манчэстар Юнайтэд» - «Ліверпуль».
21.05 Футбол. Чэмпіянат Англіі. «Суёнсі» - «Тотэнхэм».
23.00 Біятлон. Этап Кубка свету. Хохфільцэн. Гонка пераследу. Мужчыны.
23.55 Біятлон. Этап Кубка свету. Хохфільцэн. Гонка пераследу. Мужчыны.

07.00 Аб'ектыў.

07.10 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
07.45 Казкі для дзетак: «Мядзведзік Фантазік», «Чатыры бакі казак», «Польскія казкі і паданні».
08.30 «Ажыятаж вакол Басі», серыял.
09.00 Маю права (юрыдычная праграма).
09.25 Два на два (тэледыскусія).
09.55 Над Нёман (тэлечасопіс).
10.10 Рэпартаж (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
10.35 Казкі для дзетак: «Мядзведзік Фантазік», «Чатыры бакі казак», «Польскія казкі і паданні».
11.15 «Mad Men. Утрапнёныя-ІІ», серыял.
12.00 «Час гонару», серыял.
12.50 «Необъявленная война. Записки документалиста», дак. фільм, 2014 г., Украіна.
13.35 Відзьмо-невідзьмо (інфармацыйна-забаўляльны агляд).
14.05 Моўнік (лінгвістычная праграма): Знак націску: капрыў ці неабходнасць?
14.15 Чорным па белым (культурніцкая праграма).
14.45 Два на два (тэледыскусія).
15.15 «Тэра постсаветыка. Грузінская паліцыя», дак. фільм, 2012 г., Польшча.
15.45 «Рыса», маст. фільм, 2008 г., Польшча.
17.10 Форум: Беларускія барыкады.
18.00 Зона «Свабоды».
18.30 «Ранча», серыял.
19.20 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
19.45 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма): Вацлаў Ластоўскі.
20.00 Эксперт (сатырычная праграма).
20.25 Дакументальная гадзіна: «Вольны чалавек Андрэй Сахараў: Свабода ў выгнанні», дак. фільм, 2009 г., Францыя-Расія.
22.00 Фільматэка майстроў: «Паважны чалавек», камедыя, 2009 г., ЗША.
23.50 «Свабоду не стрываць», дак. фільм, 2014 г., Германія-Беларусь.
00.45 «Необъявленная война. Записки документалиста», дак. фільм, 2014 г., Украіна.

Шаноўныя чытачы!

На жаль, газету «Новы час» немагчыма купіць у шапіках або крамах. Няма нас і ў дзяржаўнай сістэме распаўсюду Белпошты. Але можна падпісацца на «Новы час», і кожны тыдзень атрымаваць газету.

Падпісацца можна на любую колькасць месяцаў, аформіўшы банкаўскі ці паштовы перавод і накіраваўшы копію плацёжнага дакументу на адрас рэдакцыі. (Глядзіце ўзоры квітанцый). **Нашы рэквізіты: рахунак 301274 1108019 у аддзяленні №53 9 ОАО «Белінвестбанка», код банка 153 10073 9. Адрас банка: 22 0004, Мінск, вул. Калектарная, 11. Адрас рэдакцыі: 22 0113, Мінск, вул. Мележа, 1, офіс 1234.**

Акрамя таго падпісацца можна ў рэдакцыі і ў нашых рэгіянальных прадстаўнікоў:
Магілёў: (8 029) 930 79 22, Міхась
Мінск: (8 029) 178 31 68, Вольга
Слуцк: (8 029) 364 42 60, Зінаіда
Гомель: (8 029) 697 82 75, Аляксандр

Паважаныя чытачы!

Падпісны кошт аднаго нумара газеты 3000 руб., аднаго месяца – 12000 руб.
ДЗЯКУЙ ВАМ ЗА ПАДТРЫМКУ!
 «Новы час» запрашае да супрацоўніцтва распаўсюджвальнікаў газеты ва ўсіх рэгіёнах Беларусі.
Даведка па тэл: (8 029) 651-21-12.

novychas.info

НОВЫ ЧАС

Для тых, хто прымае рашэнні!

БЕЛПОЧТА ф. ПС 112

ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД

ВЫРУЧКА НАЛОЖЕННЫЙ ПЛАТЕЖ № _____ (вход, по карте отправки)

_____ (сумма цифрами) _____ (сумма прописью)

ПОЛУЧАТЕЛЬ _____ Г-та «Новы час», р/с 3012741108019 отд. №539 ОАО «Белинвестбанк», код 153100739, УНН 190790926

КУДА _____ 220004, г. Минск, ул. Коллекторная, 11 _____ почтовый код, адрес получателя, телефон)

ОТПРАВИТЕЛЬ _____ почтовый код, адрес отправителя, телефон)

АДРЕС _____

Доставка уведомление простое заказное электронное

_____ (назначение платежа) _____ (письменное сообщение)

Отметки отделения почтовой связи места приема: (почтовый код, оттиск контрольно-переводной печати, кол. шт.)
 № перевода по ф. 5 _____
 Время приема _____ ч. _____ мин.
 Подпись _____

КВИТАНЦИЯ

ЧИУП «Час навінаў» (получатель платежа)

отд. №539 ОАО «Белинвестбанк» (наименование банка)

Счет получателя 3012741108019 Лицевой счет Код 739

УНП* 190790926

_____ (фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа	Дата	Сумма
Период подписки указывает абонент		
Плательщик		
	Пеня	
	Всего	

Кассир _____

Без крыжа гэта ўжо не «Рэал»

Алег НОВІКАЎ

Рашэнне кіраўніцтва славуага мадрыдскага клубу «Рэал» прыбраць па просьбе арабскіх спонсараў выяву крыжа з клубнага гербу выклікала неадназначную рэакцыю ў свеце.

Змяніць сімваліку адміністрацыі «Рэалу» прапанаваў Нацыянальны Банк Абу-Дабі. Гэта было адной з умоваў для пачатку інвестыцый у клубны бюджэт (штогадовы бюджэт «Рэалу» складае каля 3 мільярдаў долараў ЗША). Як пішуць спартовыя каментатары, грошы вельмі патрэбны адміністрацыі «Рэалу», пра што сведчыць прысутнасць на цырымоніі падпісання дамовы з банкам цэлай абоймы былых зорак «Рэалу».

Крыж з'явіўся на гербе клубу ў 1931 годзе, што выглядала абсалютна лагічна. «Рэал» перакладаецца як «каралеўскі», а іспанскія каралі заўсёды былі патронамі каталіцкай царквы. Цікава, што крыж заставаўся на гербе клубу нават у часы Народнага фронту Іспаніі, у склад якога на адным з этапаў уваходзілі камуністы. Камуністы разам з анархістамі актыўна пераследавалі Касцёл, аднак да крыжа ў іх чамусьці не дайшлі рукі. А вось банкіры з Арабскіх Эміратаў міма крыжа не прайшлі.

Дырэктарат «Рэалу» з самага пачатку быў не супраць зменаў сімвалікі. Па словах аднаго з сяброў дырэкцыі, новы дызайн дапаможа клубу заваяваць сэрцы заўзятараў у Аб'яднаных Арабскіх Эміратах. Падобнае

рашэнне, быццам, створыць кампраміс ідэнтычнасці сярод новых фанаў «Рэалу». Акрамя таго, арабы пагадзіліся на тое, каб у Еўропе клубная прадукцыя прадавалася з выявай крыжа. Здавалася — канфлікт уладжаны.

Аднак насуперак аптымістычным заявам клубнага кіраўніцтва, тарсіда «Рэалу» яўна не ў захапленні. Магчыма, гэта звязана з тым, што Іспанія дасюль застаецца вельмі каталіцкай краінай. Інакш бы ў сацыяльных сетках не ўспры-

маліся б усур'ез відавочныя плёткі пра тое, што наступным крокам стане ўльтыматум вядучаму гульцу Хрысціяну Ранальда. Быццам, прамусульманская адміністрацыя запатрабуе ад Ранальда абраць сябе іншае, менш правакуючае балельшыкаў з Усходу імя. На сайтах фанатаў «Рэалу», сярод якіх традыцыйна шмат правых радыкалаў, хапае эмацыйных заклікаў расправіцца з дырэктаратам клубу.

Каталіцкія каментатары нават бачаць у рэформе клубнай сімвалікі нейкі тэст на межы памяркоўнасці вернікаў. Быццам, у выпадку вялай рэакцыі на знікненне крыжа з сімвалікі «Рэалу», пачнецца франтальны наступ атэістаў на пазіцыі Касцёлу. Аматыры прыклаў пішуць, што наступнай фазай «арабізацыі» «Рэалу» стане замена кароны на цюрбан. Вядучая іспанская правая газета «ABC» мяркуе, што сваім учынкам дырэкцыя клубу давала, што «хрысціянская цывілізацыя баязлівая, слабая, амаральная і карумпаваная».

На інтэрнэт-форумах, куды пішуць не фанаты, а звычайныя абывацелі, галоўным чынам сумна канстатуюць — грошы дыктуюць усё. Некаторыя нават прапануюць кіраўніцтву «Рэала» размясціць на месцы крыжа сімвал долара, што павінна сімвалізаваць прадажны характар сучаснага прафесійнага спорту. Часта нават атэісты і не

заўзятары «Рэалу» спачуваюць тыфозі мадрыдскай каманды: «Вельмі сумна становіцца ад усяго гэтага па шматлікіх прычынах. Нельга так грэбаваць часткай гісторыі клубу толькі таму, што вам шмат плацяць. Гэта падобна на продаж душы клубу. Я ні хрысціянін, ні сапраўдны фанат Мадрыд... Але калі б я быў на іх месцы, мне было б рэальна сорамна!».

Калі верыць ізраільскім СМІ, якія традыцыйна крытыкуюць рэжым з Персідскай затокі, рэформа сімвалікі «Рэалу» не спадабалася іспанцам і еўрапейцам з-за цяперашняга інфармацыйнага фону. Фразеалогія наконт неабходнасці міжрэлігійнай талерантнасці кепска пасуе навінам з Блізкага Усходу, дзе ісламскія тэарэтыкі пераследуюць сяброў хрысціянскай грамады Іраку і Сірыі.

Праціўнікі новага гербу таксама актыўна распаўсюджваюць інфармацыю пра стан талерантнасці ў ААЭ. Напрыклад, амаль усе праваабарончыя арганізацыі прызнаюць, што ў некаторых эміратах, што ўваходзяць у ААЭ, сістэматычна парушаюцца міжнародныя нормы рэлігійных свабодаў. «Урад ААЭ забараняе сваім грамадзянам пераход у іншую веру, існуе крывінальная адказнасць за распаўсюд неісламскай рэлігійнай літаратуры, закон пераследуе за публічную дэманстрацыю крыжа», — піша амерыканскае выданне «Algemeiner».

Праўда, сустракаюцца і аптымісты. Яны спадзяюцца,

што праблема з крыжам мае часовы характар. Паводле тэксту падпісанай дамовы, тэрмін супрацоўніцтва «Рэалу» з Нацыянальным банкам Абу-Дабі абмежаваны трыма гадамі. Пасля гаспадары «Рэалу», маўляў, могуць вярнуць старую сімваліку.

Аднак большасць каментатараў баяцца, што супрацоўніцтва працягнецца і пасля сканчэння гэтай дамовы. У кіраўніцтве мадрыдскага клубу даюць зразумець, што хацелі б падключыць арабаў да праекту перабудовы клубнага стадыёну. У такім выпадку можа паўтарыцца гісторыя, што мела месца ў Вялікабрытаніі. Там арабскія фірмы таксама фінансавалі спартовыя канструкцыі англійскіх клубаў, у выніку чаго стадыёны змянілі назву ў гонар замежных кампаній. Так, вядомы лонданскі клуб «Арсенал» гуляе сёння на стадыёне «Emirates».

У іспанскай прэсе хапае плёткаў, паводле якіх прадстаўнікі каралеўскай сям'і Абу-Дабі, якая кіруе ў ААЭ, не супраць інвеставаць у рэканструкцыю спартывага комплексу клубу «Рэал» у Мадрыдзе. Галоўным інвестарам будзе выступаць кампанія International Petroleum Investment Company (IPIC), што належыць каралеўскай сям'і. Пры гэтым інвестары, каля верыць розным журналісцкім плёткам, жадаюць, каб у назве новага аб'екта фігуравала імя аднаго з сябраў каралеўскай дынастыі. Для прыхільнікаў «Рэалу» гэта вялікая трагедыя. Санцыяга Бернабеу — дырэктар «Рэалу» (1943–1978), імя якога носіць галоўны стадыён, лічыцца стваральнікам легенды клубу. Пры ім мадрыдскі клуб на працягу пяці гадоў запар (з 1956 па 1960) выйграваў кубак чэмпіёнаў. Аматыры жартаў ужо прапанавалі кампрамісную назву стадыёну — Саладзін Бернабеу (Саладзін — сярэднявечны арабскі герой, які змагаўся з крыжакімі).

ЯНЫ ПРА НАС. ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

У гэтых умовах рэкамендуем Мінску моцна задумацца. Наступным пад удар трапляе ён. У выпадку падзення цяперашняга рэжыму ў РФ Лукашэнка павінен выступіць як выратавальнік аб'яднанай краіны і заняць Маскву сіламі сваёй арміі са стварэннем адзінай дзяржавы «Белая Русь — РФ». Разумею, што Лукашэнка такога баіцца. Але калі ён не рашыцца, то смута захопіць і яго рэспубліку. Калі спалохаецца дзейнічаць, значыць — ад лёсу не сыдзеш.

«Форум-МСК» (Расія)

У структуры, якая афіцыйна займаецца ваенным забеспячэннем незалежнасці, змяніўся кіраўнік. На месца звольненага ў запас генерала Юрыя Жадобіна прыйшоў не асабліва вядомы публіцы генерал-маёр Андрэй Раўкоў. У першыя дні пасля прызначэння экспертамі адзначалася беларускае паходжанне Раўкова — па традыцыі, сілавікамі ў

Беларусі становяцца людзі, якія стартвалі за межамі тады яшчэ БССР. Але развагі пра прарасійскія або прабеларускія погляды ў выпадку з міністрам абароны не маюць падстаў. Гэта чарговы тэхнічны міністр, значыць, цалкам зразумела, што ён будзе дзейнічаць толькі ў рамках той стратэгіі і тых пажаданняў, якія выкажа Аляксандр Лукашэнка. Шэры непрыкметны служака, які будзе правадніком волі першай асобы — і ўсё.

«RFI» (Францыя)

Захаваныя савецкія перажыткі перааказваюць Беларусі рухацца па шляху дэмакратычных пераўтварэнняў. Часта заяўленыя мадэрнізацыйныя працэсы такімі на самай справе не з'яўляюцца.

«Deutsche Welle» (Германія)

Мітны саюз трашчыць па швах, — канстатуюць эксперты. Прычынай таму назіральнікі ў Мінску называюць

ігнараванне Расіяй раней прынятых трохбаковых дамоўленасцяў, індывідуальнае прыняцце рашэнняў. У прыватнасці, па харчоваму эмбарга, выканаць якое пры адсутнасці межаў паміж краінамі Мытнага саюза практычна нерэальна. Каментуючы пагрозы Лукашэнка аб мерах у адказ, эксперты зноў пагаворваюць пра перспектывы тармажэння еўразійскай інтэграцыі. Расіі прыйдзеца саступіць, інакш і Беларусь, і Казахстан могуць даць задні ход Еўразійскаму саюзу.

«Независимая газета», (Расія)

Сам Лукашэнка ніколі не быў нацыяналістам, і цяпер ім не з'яўляецца. Проста, як чалавек з велізарнай інтуіцыяй, ён разумее, што для ўмацавання ўлады ў дадзены момант трэба падыграць нацыянальным пачуццям актыўнай часткі беларусаў, а большасці выказаць, што «мы ўсё ж такі асобы

народ, якім кіруе правільны правадыр». І такія прэзідэнцкія гульні з нацыяналістычнымі настроямі выбіваюць глебу з пад ног апазіцыі і нацыянальнай інтэлігенцыі, бо раней і тыя, і іншыя прасоўвалі сябе як абаронцаў усяго нацыянальнага беларускага насуперак Лукашэнку».

Газета.ру (Расія)

Бюракратыя постсавецкай рэспублікі, дзейнічаючы ў мэйнстрыме «беларусізацыі», робіць «чарговую спробу распілаваць будучы бюджэт», падрываючы з улікам неспрыяльнай эканамічнай кан'юнктуры ў 2015 годзе і рызыкаў прэзідэнцкай кампаніі 2015 года. Гэта пацвярджаецца тым, што на патрыятычную адукацыю і гуманітарныя навукі ў рэспубліцы новых асігнаванняў не прадугледжана — у праекце толькі распылістыя фразы.

«РЭГНУМ» (Расія)

МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

ТАДЖЫКІСТАН. Адзіную ў СНД ісламскую партыю забаранілі

Кіраўніцтва Таджыкістана, мяркуючы па ўсім, вырашыла закрыць Партыю ісламскага адраджэння Таджыкістана (ПІАТ) — вядучую апазіцыйную партыю ў краіне. ПІАТ вядомая таксама тым, што гэта адзіная ў краінах СНД зарэгістраваная партыя ісламістаў. Пайсці на рэгістрацыю Душанбэ ў свой час прымусіла грамадзянская вайна, калі постакамуністычны рэжым змагаўся з ісламістамі. У выніку бакі дамовіліся аб міры, адной з умовах якога была рэгістрацыя «адраджэнцаў». І вось амаль праз 20 гадоў пасля той дамовы рэжым нечакана знайшоў у дзейнасці ПІАТ прыкметы экстрэмізму. Па словах мясцовай Акадэміі навук, ПІАТ падобная на структуры Аль-Каіды або Талібану. Такая ацэнка вельмі дзіўная, асабліва з улікам таго, што ПІАТ за апошнія часы вырадзілася ў нейкі агульны апазіцыйны клуб. Лагічным следствам такой эвалюцыі стала высюванне на апошніх выбарах прэзідэнта кандыдата-жанчыны, якая ішла з сацыял-дэмакратычнай праграмай. Хутчэй за ўсё, прэзідэнт Таджыкістана рыхтуе маштабную палітычную зачыстку пад соусам барацьбы з пагрозай з боку афганскіх талібаў. Між тым, высвятляецца, што ніякіх заяў супраць ПІАТ таджыкская Акадэмія навук не рабіла.

Па матэрыялах таджыксай прэсы

ГЕРМАНИЯ. Неанацисты атакуюць сорбаў

Сорбы (нашчадкі лужычан) — славянская меншасць ва ўсходняй Германіі, што засталася пасля татальнай германізацыі на працягу амаль дзесяці стагоддзяў. Сёння яны ўсё часцей становяцца ахвярамі гвалту з боку неанацистаў. Пра тое, што пераследуюцца менавіта сорбы, сведчыць і арганізаваная неанацистамі кампанія графіці, і напады на славянскія культурныя цэнтры. Дарэчы, не так даўно была атакаваная рэдакцыя мясцовай газеты «Serbske Nowiny». Па словах журналістаў — сведак пагрому, нападаючыя былі незадаволеныя тым, што нехта ў ФРГ размаўляе на славянскай, а не на нямецкай мове. Кепскае стаўленне да сорбаў пасуе традыцыі нямецкіх правых радыкалаў. У 1938 годзе сорбская мова была забароненая, а ўсе вёскі са славянскімі назвамі перайменаваныя. Лічыцца, што сорбаў выратавала ад генацыду выключна іх фанатычная вера ў касцёл. Але такой паслядоўнай кампаніі супраць собраў у ФРГ ніколі не было. Адзіна версія таго, што адбываецца — неанацисты нарэшце знайшлі аб'екты для напады, на якіх можна перакласці адказнасць за эканамічную сітуацыю ва Усходняй Германіі. Справа ў тым, што імігрантаў на гэтых тэрыторыях няшмат, і на іх адказнасць не перакладзеш.

Паводле нямецкай прэсы

ПОЛЬЩА. Армія Краёва зноў дзейнічае

Першыя структуры АК паўсталі ў маі ў забытым Богам мястэчку Швіднік, што каля Любліну. Арганізатарам новай АК выступіў мясцовы дэпутат ад кансерватыўнай партыі «Права і Справядлівасць» (PiS). Ён не хавае, што палякаў трэба рыхтаваць да партызанкі з перспектывы магчымага прыходу «ззялёных чалавечкаў» Пуціна. Гэта ідэя спадабалася грамадству. Ужо каля ста тысяч фірм па ўсёй Польшчы заявілі, што гатовы падтрымаць ініцыятывы па стварэнні рэгіянальных парамілітарных атрадаў для магчымага барацьбы з Пуціным. Не супраць адраджэння АК і Мінабароны. Усяго ў тэрытарыяльныя сілы абароны плануецца запісаць каля 800 тысяч чалавек

Паводле польскай прэсы

УКРАЇНА. Дзед Мароза люстрыравалі

Упершыню ў гісторыі незалежнай Украіны на галоўнай яліцы краіны не будзе Дзед Мароза. Яго цалкам заменіць Святы Мікалай. Праўда, Дзед Мароз будзе знаходзіцца ў яго камандзе разам з Санта-Клаусам. Украінскія патрыёты лічаць, што гэты Новы год адродзіць традыцыю, калі з новым годам віншаваў хрысціянскі святы, а не выдумка савецкіх культуролагаў. Ідэю падтрымалі службы навагодніх віншаванняў. Цяпер, акрамя Дзед Мароза, ёсць магчымасць замовіць да хаты і Святога Мікалая. Праўда, ёсць адна праблема. Ніхто не можа дакладна вызначыць, чым Мікалай будзе адрознівацца ад Мароза. Некаторыя прапануюць выявіць Св. Мікалая ў вобразе кабзара, каб папросту зрабіць яму футра ў жоўта-сініх фарбах. Далей за ўсё пайшлі акторы аднаго з кіеўскіх тэатраў. На іх думку, Св. Мікалай павінен выглядаць як прадстаўнік субкультуры хіпі.

Паводле ўкраінскай прэсы

Пуцін цісне на Балгарыю

Алег НОВІКАЎ

Заява Уладзіміра Пуціна пра спыненне будаўніцтва газаводу «Паўднёвы паток» праз нягроду Балгарыі ўдзельнічаць у праекце, выклікала ў Сафії дэбаты наконт геапалітычнага выбару краіны.

Расійскі газавод «South Stream» («Паўднёвы паток») павінен быў прайсці па дне Чорнага мора ў Бургас (Балгарыя) і далей у краіны Паўднёвай і Цэнтральнай Еўропы. Кошт праекта — 34 мільярды еўра. Яшчэ ў ліпені Балгарыя падтрымлівала праект, аднак цяпер змяніла сваё рашэнне. Калі верыць Пуціну, гэта зроблена пад ціскам ЕС.

Сваю пазіцыю Пуцін агучыў падчас візіту ў Турцыю, якая, па яго словах, павінна стаць галоўным бенефіцыярам дэмаршу балгараў. Расійскі газ у выніку пойдзе не ў Еўропу, а ў Турцыю, якая таксама атрымае права пасля прадаваць блакітнае паліва еўрапейцам.

Прамова Пуціна выклікала сапраўдны палітычны землятрус у Балгарыі, следствам чаго можа стаць адстаўка ўрада.

Пры гэтым самае цікавае (на гэта звяртае ўвагу балгарская прэса) — тое, што афіцыйных заяў наконт спынення ўдзелу ў праекце Балгарыя не рабіла. «Няма ніводнага дакументу, які тычыцца перагляду былых дамоў з Расіяй. Балгарыя пакуль не атрымлівала ад Расійскай Федэрацыі ніякіх афіцыйных паведамленняў пра закрыццё «Паўднёвага патоку», таму сітуацыя вакол гэтага праекта застаецца складанай і трывожнай», — так 2 снежня пракаментываў віцэ-прэм'ер Балгарыі па эканамічнай палітыцы Таміслаў Дончаў заяву прэзідэнта Расіі.

Менавіта гэты факт выклікае шмат спекуляцый наконт сапраўдных матываў пуцінскай газавай дыпламатыі.

Так выданне «Днес» лічыць, што галоўнай задачай Пуціна была адстаўка або шантаж прэм'ера Бойкі Барысава, які прыйшоў да ўлады на праеўрапейскіх лозунгах у рамках партыі «ГЕРБ». Пракладваць па марскому дну трубу ў Балгарыю, маючы там праходні ўрад, які

патэнцыйна здольны на які-небудзь антырасійскі крок, было для Пуціна б вельмі рызыкаўна. Таму яго мэта, як піша газета, заключалася ў тым, каб за кошт істэрыкі вакол газаводу даць зразумець Барысава, што ў выпадку адмовы ад «South Stream» яго кабінет чакаюць цяжкія часы.

Часткова Пуціну гэта ўдалося. Спіч расійскага гаранта кансалідаваў апазіцыю вакол ідэі падтрымкі «Паўднёвага патоку». Балгарскія сацыялісты ўжо паабяцалі рэалізаваць праект «Паўднёвы паток» у выпадку свайго вяртання да ўлады. Некаторыя з іх нават ставяць пад пытанне сяброўства Балгарыі ў ЕС. Увогуле, для левых тэма «Паўднёвага патоку» — добрая нагода, каб перакласці на ўрад адказнасць за кепскі стан эканомікі і рост беспрацоўя. Напрыклад, калі верыць сацыялістам, у выніку рэалізацыі праекту ў краіне было б створана 5 тысяч рабочых мес-

што прэферэнцый па коштах за газ з боку Анкары не будзе.

Праўладная прэса, у сваю чаргу, лічыць, што апазіцыя наўмысна апускае некаторыя тэхнічныя моманты, якія тычыцца «South Stream». «Паўднёвы паток ужо даўно стаў палітычным, а не эканамічным праектам. Няма ніякіх сумневаў, што газавод выкарыстоўваецца Пуціным у якасці інструмента палітычнага ціску ў вялікай гульні вакол Украіны», — піша выданне «Актуальна». На думку выдання, рашэнне аб выхадзе з праекту цалкам лагічнае, паколькі балгарскі ўрад сам не разумее параметры кантракта, што яму навязвае Масква. Напрыклад, туманная застаецца формула кіраўніцтва «Паўднёвым патокам». Масква кажа, што будзе створана сумеснае прадпрыемства, дзе 50 працэнтаў акцый атрымаюць балгары. Аднак з улікам таго, што газ у трубе будзе расійскім, відавочна, што балгарам адводзіцца роля статыстаў. У дадатак, апісаныя прыкметы працы супярэчаць правілам для энергетычных кампаній, якія патрабуе ЕС.

Акрамя таго, нават самыя вялікія фанаты газаводу не могуць назваць дакладную лічбу — колькі ж будзе Масква сапраўды плаціць за транзіт? «Хто-небудзь з вас пусціць у дом арандатара, не ведаючы, колькі той збіраецца плаціць за арэнду?» — задае рытарычнае пытанне выданне «Актуальна». Прэса таксама лічыць, што пазіцыя ўраду хутчэй сведчыць пра тое, што Балгарыя — суверэнная краіна, якая не жадае быць паслухмянай марыянеткай Крамля.

Праўладная прэса таксама не выключае, што галоўнай мэтай пуцінскіх гучных заяў быў занадаж маштабавы антыеўрапейскі наступ у Балгарыі. Як вядома, раней з'яўлялася інфармацыя пра тое, што Масква разглядае Балканы як своеасаблівую пятую калону ўнутры ЕС. «Гэта тактычны ход з боку Уладзіміра Пуціна і Расіі. Яны ніколі не адмовяцца ад праекту газаводу «South Stream». Магчымае змяненне маршруту трубаправоду праз Турцыю зробіць праект у два разы больш прывабным, тым самым робячы яго эканамічна неэфектыўным. Такі трубаправод ужо існуе — гэта Блакітны паток, які ідзе праз тэрыторыю Турцыі, і які не выкарыстоўваецца напоўніцу», — піша выданне «Nova».

На думку аглядальнікаў выдання «Вести», Расія нават не збіралася будаваць гэты газавод. «Паўднёвы паток» — хімера, прыдуманая для таго, каб дыскрэдытаваць еўрапейскую палітыку на Балканах, разменная манета, ад якой Масква гатовая будзе адмовіцца, каб пралабіраваць стратэгічна больш важны для яе «Паўночны паток».

Тым не менш, нягледзячы на некаторы ўздым антыеўрапейскіх настрояў у Балгарыі, мясцовая палітычная думка пакуль не дапускае альтэрнатывы еўрапейскай інтэграцыі.

Вясёлка над Польшчай

Алег НОВІКАЎ

Ці зменіць палітычны ландшафт першая ў гісторыі Польшчы перамога гея на выбарах мэра?

Лічылася, што мясцовыя выбары ў Польшчы ўвойдуць у гісторыю з-за хаосу пасля збою электроннай сістэмы галасавання і не зразумелай некаторым выбаршчыкам кніжкі для галасавання (з-за гэтага на Памор'і, напрыклад, ледзь не да 50% бюлетэняў прызнана несапраўднымі).

Але, хутчэй, больш за ўсё гэтыя выбары запомняцца тым, што ў Слупску — горадзе ў Паморскім ваяводстве з насельніцтвам каля ста тысяч чалавек — пасля другога тура галасавання мясцовае самакіраванне ўзначаліць гей.

Знаёмцеся — Роберт Бедрань (Robert Biedron). Роберт, якому зараз 38 гадоў, паходзіць з заштатнага прыкарпацкага горадка Кросьне (Krosno), дзе, па яго словах, у часы юнацтва ён не сустрэў ніводнага аднадумца. Юнацкая траўма, калі верыць словам Роберта, прынесла яму шмат пакутаў, прымусіла мяняць месца жыхарства і пачаць змагацца за правы такіх, як ён.

Да паходу ў палітыку Роберта ведалі галоўным чынам як актывіста руху абароны праў прадстаўнікоў ЛГБТ. Найбольшую вядомасць яму прынесла судовое разбіральніцтва з нейкай фанатычнай каталічкай. Адноўчы жанчына публічна заявіла, што гомасексуалізм — гэта «хвароба». Сталася так, што побач праходзіў Роберт, які сказаў у адказ: «Сама ты нацыянал-каталіцкі фашыст». Жанчына абуралася і падала на хлопца ў суд. У выніку Роберта прызналі невінаватым. Праз пяць гадоў Бедраня зноў спрабавалі асудзіць, на гэты раз за бойку з паліцыяй падчас нейкай маніфестацыі ў абарону геяў. Аднак таксама безвынікова.

У перапынках паміж грамадскай актыўнасцю і судовымі пасяджэннямі Роберт рабіў першыя крокі палітыка: выступы пад сцягам эсдакаў, рэгулярна атрымліваў на выбарах сціплыя нуль з хвосцікам працэнтаў.

На пачатку нулявых гадоў палітычная кан'юнктура кардынальна змянілася. На арэну выйшаў амбіцыйны алігарх Януш Палікот. Палікот прыйшоў у палітыку з бізнесу, добра разумеючы, што прапа нова вызначаецца попытам. А незадаволены попыт сярод польскага электарату быў на антыклерыкалаў (усё дзякуючы папулярнаму тэзісу пра тое, што царква і ксяндзы вывелі з-пад падаткаабкладання свае даходы, а значыць, пераклалі на плечы грамадзян дадатковы цяжар сацыяльных выдаткаў).

Палітолагі лічаць, што галоўным фактарам, які паўплываў на жаданне галасаваць за Роберта Бедраня, быў яго імідж адказнага палітыка і надзея на радыкальныя перамены

Бедрань з яго рэнаме змагаўся з фанатычнымі каталічкамі цудоўна пасаваў крытэрыям кандыдата ад «Руху Палікота». Па выніках выбараў 2011 года яму дастаўся мандат дэпутата.

І тут адбыўся цуд. Замест таго, каб шакаваць кансерватыўных калег-дэпутатаў маналогамі пра засілле каталіцкіх нацыянал-фашыстаў, Бедрань стаў узорам дысцыпліны, парламенцкай культуры і дэпутаткай адказнасці. Па выніках мінулага года ўплывовы часопіс «Polityka» ўключыў Роберта Бедраня ў спіс дзесяці лепшых парламентарыяў краіны. Ужо ў верасні мінулага года ён пачаў думаць пра выбары ў мэры Слупска, дзе пад яго дахам паўстаў грамадскі камітэт — правобраз выбарчага штабу.

У першым туры кандыдат ад «Твайго руху» (так цяпер называецца партыя Палікота) атрымаў толькі 20 працэнтаў. Затое ў другім туры з 57 працэнтаў падтрымкі разбіў галоўнага апанента з «Грамадзянскай платформы».

Палітолагі лічаць, што галоўным фактарам, які паўплываў на жаданне галасаваць за Бедраня, быў яго імідж адказнага палітыка і надзея на радыкальныя перамены. Як жартуе прэса, новы мэр проста абавя-

заны выкладвацца. Менавіта ад яго залежыць нармалізацыя стаўлення палякаў да прысутнасці геяў у палітыцы. А без такіх тэктанічных рухаў у масавай свядомасці палякаў Роберт і яго партнёр ніколі не дачкаюцца часу, калі ў Польшчы легалізуюць аднаполыя шлюбны. Праўда, з іншага боку, мэру Слупска гарантавана нянавісць усіх гамафабаў Польшчы. Інтэрнэт-форумы перапоўненыя пастамі накшталт: «Гарэць табе, Роберт, у пекле».

Акрамя гамафабаў ёсць яшчэ адна праблема. Бедрань ніколі не меў вопыту удзелу ў мясцовым самакіраванні. Сам ён кажа, што гэты недахоп лёгка кампенсуецца яго напрацоўкамі на пасадзе менеджара. У дадатак ён робіць стаўку на актыўны жыхароў Слупска. «Маю намер стаць пазапартыйным і апалітычным мэрам. Мой партыйны гаркам — гэта ўсе жыхары горада», — кажа ён. Па словах новага слупскага мэра, да 2020 года горад будзе проста не пазнаць.

Але значна больш цікава, як вынікі выбараў адлюструюцца на польскім палітычным працэсе. На думку палітолагаў, падзеі ў Слупску вярнулі ў вялікую палітыку Януша Палікота, чый партыйны праект дыхаў на ладан. Яго фракцыя апошнім часам страціла прыкладна палову дэпутатаў. Цяпер, дзякуючы перамозе Бедраня, да «Руху Палікота» зноў вырас інтарэс, і перш за ўсё сярод выбаршчыкаў «Грамадзянскай платформы», якія адмоўна ўспрымаюць свайго новага партыйнага лідара Еву Копач (яна замяніла Дональда Туска пасля яго сыходу на працу Брусэль). Калі Палікот зможа выкарыстаць гэты трэнд, у яго ёсць шансы на тое, каб зноў пазмагацца за праход у Сейм на парламенцкіх выбарах у наступным годзе. Такая развязка выбараў можа цалкам змяніць цяпершняе ўяўленне пра склад будучай польскай урадавай кааліцыі.

Напрыканцы застаецца адзначыць, што Слупск, які знаходзіцца побач з Гдыняй, увайшоў у склад сучаснай Польшчы пасля Другой сусветнай вайны. Засялялі яго ў тым ліку выхадцамі з былой Заходняй Беларусі. Сам Бедрань неаднаразова адзначаў, што сярод гараджан шмат нашчадкаў жыхароў Вільні і Гродна.

ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

Джузепе Грыла

Італьянскі комік, лідар левай партыі «Рух пяці зорак» (M5S), адмовіўся ад сваёй пасады. У выніку ўнутрыпартыйнага галасавання вырашана перадаць кіраўніцтва партыяй у рукі дырэктарату з пяці асобаў. За такое рашэнне ў ходзе рэфэрэндуму ў інтэрнэце прагаласавала каля 90 працэнтаў удзельнікаў. Неабходнасць гэтага кроку Джузепе аргументаваў праблемамі здароўя і пачуццём стомленасці. Ратацыі ўлады ў партыі папярэднічаў шэраг канфліктаў паміж лідарам і парламенцкай фракцыяй, калі Грыла забараняў дэпутатам M5S галасаваць аўтаномна. Тыя ўнутраныя разборкі вельмі хутка пахавалі імідж «Руху пяці зорак», які ў 2013 годзе падтрымлівалі каля 25 працэнтаў італьянцаў (зараз іх каля 12 працэнтаў). Не дзіўна, што пасля партыя прайграла шэраг лакальных выбараў. У такой сітуацыі, на думку наглядальнікаў, бацька-заснавальнік праекту вырашыў адмовіцца ад бязмежнай асабістай улады і надаць M5S больш звычайны для італьянскіх партый фармат. Прынамсі, цяпер рашэнні партыі не будуць агучвацца на старонках персанальнага блогу Грыла, як гэта было раней. Застаецца сказаць, што крызіс левых у Італіі змяніўся інтарэсам да правых палітыкаў. Упершыню за апошнія некалькі гадоў самым папулярным палітыкам у Італіі, па выніках апытанняў, стаў скандальны Сільвіа Берлусконі, які зараз адбывае пакаранне за карупцыю.

Кім Чэн Ын

Лідара Паўночнай Карэі можна лічыць абсалютным унікумам, паколькі яго асабістай пастановай людзям забаронена называць карэйскіх дзяцей Кім Чын Ынамі. Практыка называць дзяцей у гонар правадыроў КНДР склалася яшчэ пры дзедзе цяперашняга лідара Паўночнай Карэі. Згодна з дэкрэтам, усім дзецям, якіх паспелі назваць Кім Чын Ын (дарэчы, сярод іх ёсць і дзяўчынкі) патрэбна тэрмінова змяніць імя. Калі бацькі працягнуць называць сваё дзіця Кім Чэн Ын, іх чакае крымінальнае пакаранне за знявагу лідара дзяржавы. Цікава, што павінны змяніць імёны і тыя, хто атрымаў іх у гонар Кім Ир Сена і Кім Чэн Іра — папярэдніх лідараў КНДР. Палітолагі лічаць, што незвычайная пастанова павінна замацаваць культ новага правадыра. Дэкрэт пра імёны — гэта другі ў гісторыі асабісты дэкрэт Кім Чэн Ына. Першы тычыўся цыгарэтаў. Паводле яго, чыноўнікам забаранялася паліць цыгарэты замежных брэндаў. Кім Чын Ын як заўзятый курыльшчык сцвярджае, што чучхейскі табак — лепшы ў свеце.

Ігар Каламойскі

Украінскі алігарх, губернатар Днепрапятроўскай вобласці, сфармаваў у Вярхоўнай Радзе сваё аб'яднанне пад назвай «Укроп». У яе ўвайшлі сябры фракцыі «Самапомачы», два дэпутаты ад групы «Правы сектар», некалькі камбатаў і незалежных парламентарыяў галоўным чынам ад Днепрапятроўскай вобласці. «Укроп» з самага пачатку пачаў пазіцыянаваць сябе як апазіцыя. Так, фракцыя «Самапомачы» адмовілася галасаваць за новы кабінет Яцанюка, які падтрымалі ўсе іншыя партыі Майдану. У дадатак, лідарам групы з'яўляецца Барыс Філатаў, які напярэдадні гучна пасварыўся з лідарамі «Блоку Парашэнкі», па спісах якога трапіў у Раду. Пакуль тактычныя і стратэгічныя задачы «Укропу» не зразумелыя. Новая група можа прыцягваць да сябе сімпатыі выбаршчыкаў у выпадку падзення папулярнасці ўраду. Акрамя таго, за кошт сваёй фракцыі Каламойскі можа заблакаваць канстытуцыйныя рэформы, якія плануе Парашэнка. Быццам, прэзідэнт, памятаючы пра такі сцэнар, можа менш актыўна наступаць на актывы групы Каламойскага. Апошнім часам шмат кажуць пра тое, што паміж Кіевам і Днепрапятроўскам пачалася вайна за перадел нерухомасці.

Юзаф Доўбар-Мусніцкі прымае парад велькапольскіх войскаў, 1919 г.

Польскі самалёт на аэрадроме Кісялевічы пад Бабруйскам

Польскія жаўнеры падчас пахавання ля кургана ў Бабруйскай крэпасці, 1919 г.

Беларуская кампанія велькапольскай дывізіі

Ігар МЕЛЬНІКАЎ

Мала хто ведае, што 95 гадоў таму добра падрыхтаваны польскія вайсковыя часткі з Познані прарвалі бальшавіцкі фронт і захапілі шэраг ключавых гарадоў Беларусі.

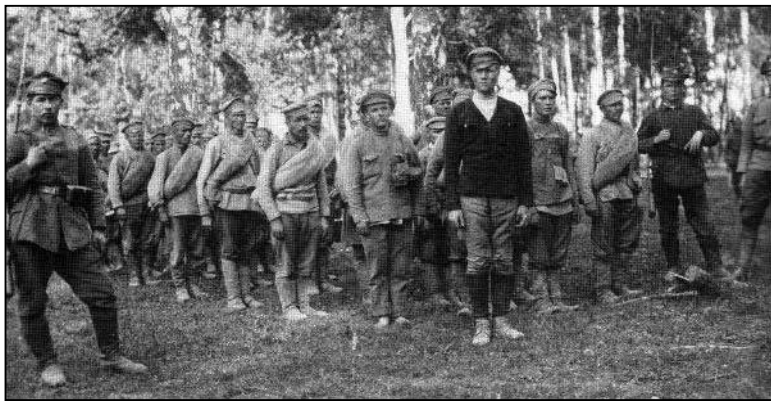
Жаўнеры з досведам

24 ліпеня 1919 года галоўнае камандаванне Войска Польскага звярнулася да камандуючага Велькапольскага войска генерала Юзафа Доўбар-Мусніцкага з просьбай перакінуць частку падначаленых яму сіл з галіцка-валынскага фронту і Заходняй Польшчы на тэрыторыю Беларусі. Варшаўскія генералы небеспастаўна баяліся, што бальшавікі хутка разгорнуць наступленне і авалодаюць Вілейкай і Маладзечнам. З ліку велькапольскіх войскаў планавалася вылучыць пяютую брыгаду і кавалерыйскі полк і хутка накіраваць іх на Усход. Камандзірам гэтай зводнай вайскавай групы быў прызначаны выдатны стратэг генерал Даніэль Канажэўскі.

У Беларусь накіроўваліся 3-ці стралковы полк (камандуючы — падпалкоўнік Арнольд Шылінг), 4-ты стралковы полк (маёр Оскар Брэзаны), 3-ці полк лёгкай артылерыі (падпалкоўнік Люцыян Кедзерскі), 2-я батарэя цяжкай артылерыі, 1-ы полк велькапольскіх улан (падпалкоўнік Уладзіслаў Андэрс), рота 2-га сапёрнага батальёну, 2-я авіяцыйная эскадрылья, а таксама сувязісты, палявая жандармерыя, санітарная рота і палявыя шпіталь. Гэтыя вайсковыя часткі польскае камандаванне планавала выкарыстаць як мабільны, ударны кулак падчас контрнаступлення.

Кірунак — Мінск

28 ліпеня 1919 года першыя вайсковыя падраздзяленні «велькапаляян» накіраваліся ў Беларусь. Усяго для перакідвання частак было выкарыстана 33 чыгуначныя транспарты. Першапачаткова велькапольская дывізія павінна была сканцэнтравана ў раёне Радашковічы — Краснае. Авіяцыя часова

Палонныя чырвонаармейцы ў Бабруйску, 1920 год

знаходзіліся на аэрадроме пад Маладзечна.

Камандуючы літоўска-беларускім фронтам генерал Станіслаў Шэпціцкі планавалі выкарыстаць войскі з Познані для наступлення на Мінск. Для гэтага была створана Аператыўная група, касцяк якой складала менавіта камбінаваная дывізія «велькапаляян», якія павінны былі наступаць у трох накірунках: на Заслаўе — Дзічкі — Захарычы — Сухарава; на Сёмкаў Гарадок і на чыгуначную станцыю ў Смалявічах.

8 жніўня 1919 года пачалося наступленне. «Велькапаляянам» удалося захапіць Заслаўе і ўзяць у палон некалькі соцень чырвонаармейцаў. Аднак былі страты і ў палякаў. Пад Захарычамі быў смяротна паранены камандзір артылерыястаў, падпалкоўнік Люцыян Кензерскі. Жорсткія баі былі пад Кіршамі, Шубнікамі, Дзічкамі і Варашыламі. Таксама 8 жніўня жаўнеры з Познані былі ў Сухарава. У гэты ж дзень іншыя падраздзяленні з Познані захапілі Зацань, фарсіравалі Свіслач і ўвайшлі ў Мінск з Захаду. 2-я дывізія легіёнаў, якая дзейнічала разам з «велькапаляянамі», увайшла ў Мінск з Поўначы. Сталіца БССР была ўзятая. Уланы пад камандаваннем Уладзіслава Андэрса адрэзалі стратэгічны шлях Мінск — Барысаў, у выніку значная колькасць чырвонаармейцаў трапіла ў палон. Бальшавікі спрабавалі дэблакаваць Мінск, але ім гэта зрабіць не ўдалося. Хутка абарона праходзіла паліні Смалявічы — Дукора — Рудзенск.

Узяць крэпасць на Бярэзіне

Наступным стратэгічным пунктам быў Бабруйск. Стратэгічны чыгуначны вузел быў патрэбны

дзеля далейшага наступлення. Да таго ж тут знаходзіліся буйныя вайсковыя склады, і галоўнае — у фартах цытадэлі на Бярэзіне можна было эфектыўна абараняцца. Падчас новага наступлення жорсткія баі адбыліся ля Ігумена (зараз Чэрвень), дзе чырвонаармейцы спрабавалі контратакаваць палякаў з дапамогай бронеаўтамабіляў, ля Рудзенска, дзе абарону бальшавікоў падтрымліваў бронецягнік. Тут 1-ы батальён польскага 3-га стралковага палка панёс значныя страты, аднак дзякуючы артылерыйскай падтрымцы палякі адбілі атакі Чырвонай Арміі і працягвалі наступаць. Хутка былі заняты Смалявічы, Блонь і Пухавічы, а штаб велькапольскай дывізіі пераехаў у Смілавічы.

16 жніўня 1919 года генерал Даніэль Канажэўскі выдаў загад працягваць наступленне і пераследаваць часткі 68-га пскоўскага і «варшаўскага» палкоў Чырвонай Арміі. Праз два дні ўзмоцненая артылерыйская група пад камандаваннем падпалкоўніка Арнольда Шылінга пачала наступленне на Бабруйск. Другая частка велькапольскіх войскаў пад камандаваннем маёра Оскара Брэзаны наступала на Асіповічы. Тут абараняўся бальшавіцкі бронецягнік, які быў адступіць у Бабруйск. 21 жніўня палякі занялі Ясень. Праз тыдзень дывізія «велькапаляян» была ўзмоцнена ротай танкаў (20 машын, камандзір — капітан Жан Дзюфур) «Рэно ФТ 17» са складу блакітнай арміі Юзафа Халера.

Бабруйск абаранялі 67-ы і 68-ы стралковыя палкі Чырвонай Арміі, два батальёны маракоў, тры бронецягнікі. У абаронцаў было толькі 4 гарматы і 27 кулямэтаў. Усяго бабруйскі гарнізон налічваў каля 2500 чалавек. 28 жніўня 1919

года пачаўся штурм. Адна з груп велькапольскіх войскаў наступала на раён вёскі Панюш-кавічы. Іншая сканцэнтравалася ў фальварку Дурынчы, які належаў графу Шымону Забелу. Тут жа знаходзілася артылерыя. Лабавой атакай «велькапаляян» выбілі чырвонаармейцаў з добра ўмацаваных, прыгатаваных яшчэ ў гады Першай сусветнай вайны палявых умацаванняў у прадмесці Бабруйска.

У раёне вёскі Бібкаўшчына байцы Чырвонай Арміі разгарнулі контрнаступленне і першапачаткова адкінулі палякаў, аднак тым здолелі перагрупавацца і працягнулі наступленне. Ля ракі Ваўчанкі наступалі французскія танкі, якія падтрымлівалі велькапольскую пяхоту. Стальныя машыны знішчалі палявыя ўмацаванні чырвоных і далі магчымасць палякам знішчыць добра ўмацаваную лінію абароны бальшавікоў. Хутка быў заняты чыгуначны вакзал і крэпасць. Палякі спрабавалі працягваць наступленне, аднак бальшавіцкі бронецягнік, які адыходзіў з горада, узарваў мост праз раку.

Трафеймі дывізіі сталі 11 гармат, 52 кулямёты, 1574 вінтоўкі, 15 палявых кухняў, 258 каней, 2 паравозы, 100 вагонаў. У палон жаўнераў з Познані трапіла, па розных падліках, каля 2300 чырвонаармейцаў.

Усходні фарпост

У Цэнтральным вайсковым архіве Польшчы, а таксама Музеі Войска Польскага захавалася шмат здымкаў, на якіх мы можам убачыць велькапольскае войска на тэрыторыі Бабруйскай крэпасці. Цікава, што ў жніўні 1919 года «велькапаляян» з радасцю віталі мясцовыя жыхары, а таксама праваслаўнае духавенства, якое, відавочна, пацярпела ад бальшавіцкай улады.

З архіўных дакументаў можна зрабіць выснову, што польскія вайсковыя ўлады разглядалі Бабруйск як важны стратэгічны вайсковы цэнтр. Падчас знаходжання велькапольскіх вайсковых адзінак у цытадэлі на Бярэзіне ў 1919–1920 гадах жаўнеры з Познані спрабавалі праводзіць фартыфікацыйныя работы, усталявалі вайсковы шпіталь, ажыццяўлялі культурныя і рэлігійныя мерапрыемствы.

У адной з казарм Бабруйскай крэпасці камандаванне велькапольскай дывізіі распарадзілася стварыць каталіцкую капліцу, над алтаром якой вісеў польскі «Белы арал» і беларуская «Пагоня». Цікавым было і тое, што палякі падтрымлівалі праваслаўныя цэрквы ў Бабруйску.

У кастрычніку 1919 года, а таксама студзені 1920 года, польскія войскі спрабавалі пераправіцца праз Беразіну і ажыццявіць наступленне на Усход. Гэтыя аперацыі суправяджаліся значнымі стратамі. У цэнтры бабруйскай цытадэлі вясной 1918 года быў пабудаваны мемарыяльны курган I-га Польскага корпуса. Менавіта ля яго хавалі і жаўнераў-велькапаляян, якія загінулі ў баях з бальшавікамі. Па розных падліках, там магло быць пахавана некалькі соцень польскіх жаўнераў.

У сакавіку «велькапаляян» спрабавалі захапіць Жлобін. Аднак летам 1920 года Чырвоная Армія пачала наступленне, якое пагражала акружэнню польскай 4-й арміі, у склад якой уваходзілі і «велькапаляян». 8 ліпеня 1920 года войскі з Познані канчаткова пакінулі крэпасць на Бярэзіне...

***

У выніку польска-бальшавіцкай вайны Бабруйск застаўся за бальшавікамі. Ужо ў сярэдзіне 1920-х гадоў тым знеслі частку пабудовы ў цытадэлі і знішчылі польскі курган. Сёння дакладна вядома месца, дзе ў 1918 годзе быў пабудаваны мемарыял. Зараз там голае поле, а побач стаяць паўразбураныя казармы. Падчас будаўніцтва «Бабруйск-Арэны» ў 2008 годзе ля будаўнічай пляцоўкі былі знойдзены парэшткі людзей, нямецкая ўніформа часоў Першай сусветнай вайны, а таксама польскія эмблемы і гузікі з арлом у кароне. Атрымліваецца, што «велькапаляян» былі пахаваны і ля Мінскай браны.

Ці ведаюць сённяшнія бабруйчане пра падзеі 1919–1920 гадоў? Нават у Бабруйскім краязнаўчым музеі няма ніводнага экспаната, які б расказаў пра «беларускую кампанію» велькапольскіх жаўнераў. Між тым, гэта не толькі польская, але і беларуская гісторыя.

Джон Віт — шведскі місіянер беларушчыны

Сяргей ЧЫГРЫН

Асабліва важнай падзеяй для прыхільнікаў метадызму ў Беларусі была інспекцыя метадысцкіх арганізацый, якую праводзіў шведскі месіянер Джон Віт (Ян Эмануіл Віт) у 1925 годзе. Хто ж такі гэты Джон Віт? І як яму жылося, працавала і сябралася сярод беларусаў?

Джон Віт нарадзіўся ў 1885 годзе сярод зулусаў у Паўднёвай Афрыцы ў сям’і шведскага місіянера. Калі яму споўнілася сем гадоў, сям’я вярнулася на радзіму ў Швецыю. Хлопчык вельмі цікавіўся тэхнікай. Таму яго бацькі адправілі вучыцца ў Германію ў адну з вышэйшых тэхнічных школ. Школу ён закончыў і атрымаў дыплом электраінжынера. Стаў працаваць па спецыяльнасці ў Швейцарыі, Германіі, Амерыцы і Швецыі.

У 1912 годзе Джон Віт прыехаў з сям’ёй у Рыгу, куды яго са Швецыі накіравалі на фабрыку гумовых вырабаў «Праваднік» як загадчыка электрычнай цэнтралі. На фабрыцы тады працавалі 15 тысяч чалавек. Але хутка ў сувязі з пачаткам Першай сусветнай вайны гэта прадпрыемства было эвакуіравана ў Маскву. Усе машыны, прылады і матэрыялы пагрузілі ў сотні вагонаў і адправілі на ўсход. Але ў Маскву вагоны дайшлі не ўсе. Па дарозе многія згубіліся. Адны даехалі да Масквы, іншыя трапілі ў Архангельск, Астрахань, Брэст і нават ва Уладзівасток. Таму пра аднаўленне фабрыкі ў тым складзе, якой яна была ў Рызе, і размовы быць не маглі. Тады расійскія ўлады вырашылі пабудаваць тры меншыя фабрыкі. Наладжваннем абсталявання гэтых фабрык займаўся і Джон Віт. Сваю сям’ю Джон адвёз у Швейцарыю.

У 1916 годзе Джон Віт звольніўся з «Правадніка» і пайшоў працаваць у іншую фірму, якая мела некалькі прадпрыемстваў у Туркестане. Праз год да яго прыехала жонка з трыма дзецьмі. Але ў Туркестане сям’я жылася не вельмі сададка. Дарэчы, пазней на старонках беларускага грамадска-культурнага і літа-

ратурна-мастацкага часопіса, органа ТБШ «Родныя гоні» Джон Віт пачаў публікаваць успаміны пра сваё вандроўнае жыццё ў Хінскім Туркестане. Артыкул «4 гады сярод туркаў і хінцоў» быў надрукаваны ў № 6 «Родных гоняў», але больш нумароў гэтага часопіса не выйшла. Таму заканчэнне ўспамінаў Джона Віта так і не з’явілася. Але, магчыма, яны друкаваліся дзесьці ў іншым віленскім выданні.

Дык вось, у траўні 1918 года ў Туркестане Джон Віт захварэў на воспу, а дачка яго — на запаленне лёгкіх, і хутка памерла. І толькі праз пэўны час, дзякуючы метадычнай царкве, Джон Віт вярнуўся ў Еўропу, дзе пачаў актыўна займацца грамадска-царкоўнай дзейнасцю. Спачатку ён прыехаў у Рыгу на пасаду дырэктара дзіцячага служэння Метадысцкай Епіскапальнай Царквы, а потым — у вёску Старое Сяло Слонімскага павета дзеля арганізацыі новых суполак.

Джон Віт шмат ездзіў па землях Заходняй Беларусі, сустракаўся з беларускімі дзеячамі, цікавіўся станам беларускага культурнага і адукацыйнага жыцця. У паездках яго часта суправаджаў Галёш Леўчык (Лья Ляўковіч) — беларускі паэт, калекцыянер, музыкант і мастак са Слоніма.

У другой палове 1920-х гадоў шведскі місіянер метадыстаў вельмі часта наведваў Вільню, дзе ён сустракаўся з Радаславам Астроўскім, Браніславам Тарашкевічам, Сымонам Рак-Міхайлоўскім, Аляксандрам Уласавым і Антонам Луцкевічам. Джон Віт цікавіўся не толькі царкоўнымі справамі, але і праблемамі беларускага нацыянальнага руху. Як піша гісторык Алег Латышонак, з гэтай пары ён стаў самым шчырым заступнікам беларусаў у царкве метадыстаў.

Джон Віт быў вельмі адукаваным чалавекам. Акрамя роднай шведскай мовы, добра валодаў англійскай, нямецкай, польскай. Ведаў рускую мову, хаця яе не любіў. Хутка пачаў вывучаць беларускую мову, стараўся на ёй размаўляць з беларусамі, вучыў і ведаў беларускія народныя песні. Сярод беларусаў яму было добра і дужа цікава. Ён адразу зразумеў праблемы беларускага люду, праблемы беларускай інтэлігенцыі. І колькі ў яго хапала сіл, стараўся дапамагаць беларусам.

Дзякуючы Джону Віту, царква метадыстаў была фундатарам школ і інтэрнатаў у Радашковічах, Вільні, Слоніме, Клецку. Віт трымаў пад кантролем беларускія гімназіі, перад ім рабілі пэўныя справаздачы, інфармавалі яго наконт беларускіх спраў на ніве адукацыі Астроўскі, Рак-Міхайлоўскі, Тарашкевіч, Уласаў, Луцкевіч. Джон Віт пастаянна выяўляў зацікаўленасць вучэбным працэсам, становішчам вучняў і настаўнікаў, развіццём і станам школьніцтва і беларускай працы ў Польшчы, а таксама бела-

Курсы настаўнікаў беларускіх пачатковых школ пры Радашковіцкай беларускай гімназіі. Сядзіць другі злева Джон Віт, 1926 г.

Джон Віт (стаіць трэці справа) з выкладчыкамі беларускіх гімназіі сярод беларускай інтэлігенцыі Радашковіч, канец 1920-х гадоў

Інтэрнат для вучаніц Віленскай беларускай гімназіі. У другім шэрагу пасярэдзіне сядзіць Джон Віт. Вільня, 1929 г.

рускім рэлігійным, культурным, нацыянальным і палітычным рухам у Польшчы. Ён вывучаў адносіны і настрой беларусаў да польскай дзяржаўнасці.

Джон Віт вельмі часта бываў на Слонімсчыне, у Радашковічах, у Клецку. Аляксандр Уласаў, які ўзначальваў у 1922–1929 гадах Радашковіцкую беларускую гімназію імя Францыска Скарыны, часта запрашаў Джона Віта ў госці. А Джон прыязджаў разам з варшаўскімі метадыстамі, якія дапамагалі арганізоўваць інтэрнаты, дзе вучні маглі бясплатна харчавацца і рыхтавацца да заняткаў. Джон Віт хоць і чытаў сумныя споведзі вучням і настаўнікам, але потым вельмі хораша спяваў шведскія народныя песні, спрабаваў разам з вучнямі і настаўнікамі выконваць і беларускія народныя песні. Калектыў гімназіі за гэта яго вельмі любіў і паважаў.

У Слонімскай павеце шведскі місіянер часта сустракаўся з

сябрам пратэстанцкага брацтва, прапаведнікам з Дзярэчына Янам Пятроўскім (1905–2002). У 1935 годзе Ян Пятроўскі ініцыяваў, а затым выдаваў і рэдагаваў беларускамоўны пратэстанцкі часопіс «Съветах Хрыстовае навукі», а ў 1937 годзе выдаў брашуру «Нядзельная школа, яе сутнасць і гісторыя». І ўсё гэта не без дапамогі Джона Віта. Пра яго Ян Пятроўскі пісаў: «Першы раз я спаткаўся з Вітам у Старым Сяле ў 1931 годзе, другі раз — у 1936-м... Быў ён чалавекам энергічным, рухавым, з дарам здабыцця ўзнання для сябе і сімпатыі сярод шырокага кола беларусаў у Заходняй Беларусі».

Усе добрыя справы метадыстаў на карысць беларусаў не вельмі падабаліся палякам. Тым больш, што многія беларусы, якія шчыра сябралі з Джонам Вітам, з’яўляліся сябрамі БСДГ ці належалі да камуністычнай партыі Заходняй Беларусі. Поль-

ская дзяржаўная пільна сачыла за кожным рухам і справай, якія адбываліся з удзелам Джона Віта і беларусаў-метадыстаў. І хутка палякі прыйшлі да высновы, што дзейнасць метадыстаў сярод беларусаў наносіць шкоду Польшчы. Аб гэтым яны паведамілі ў Варшаву і папрэдзілі метадысцкі Амерыканскі камітэт. А камітэт у сваю чаргу ў 1931 годзе прымусіў Джона Віта з’ехаць.

Але перад ад’ездам Джон мог не закончыць усе справы. Яго хваляваў пераклад Евангелля, Новага Запавету і Псалмоў на беларускую мову, а таксама выданне іх асобнымі кніжкам. І, вядома ж, аплата перакладчыкам. А перакладчыкамі гэтых рэлігійных твораў былі Лукаш Дзекуць-Малеі (1888–1955) і Антон Луцкевіч (1884–1942). 31 сакавіка 1930 года Джон Віт са Слоніма пісаў Антону Луцкевічу: «Сёння я атрымаў з Берліна ад спадара Хэйга, прадстаўніка Вялікабрытанскага і Замежнага бібліянага таварыства, ліст з пытаннем, калі скончыцца пераклад Новага Запавету. Яны вельмі жадаюць у бліжэйшы час надрукаваць яго. Я сам толькі што вярнуўся з Варшавы, дзе вырашыў, што я застаюся ў Беларусі толькі да 1-га чэрвеня гэтага года. Пасля гэтага часу я буду працаваць у Швейцарыі. Я вырашыў гэтак толькі дзеля выхавання дзяцей, для якіх няма будучыні ў Польшчы... Паколькі пасля майго ад’езду Вам будзе цяжка трымаць сувязь з Берлінам, у інтарэсах усіх было б, каб пераклад быў завершаны да 1-га чэрвеня...».

12 жніўня 1930 года Джон Віт паведаміў у пісьме Антону Луцкевічу: «Вельмі паважаны спадар Луцкевіч! Ваш ліст ад 21.VII атрымаў і зараз жа адправіў Ев. Паводле Марка ў Берлін. Дзякуй... Усё аддадзена ў Берлін, і спадар Хэйг быў вельмі рады...». 12 жніўня 1930 года ішчаслівы Антон Луцкевіч піша Артуру Хэйгу: «З вялікай радасцю я атрымаў надрукаваныя ўжо асобнікі Новага Запавету і Псалмоў на беларускай мове. Брытанскае і Замежнае бібліянае таварыства гэтым зрабіла вялікую паслугу беларускаму народу — для яго культурна-маральнага адраджэння...».

У канцы 1931 года Джон Віт пакінуў Заходнюю Беларусь і выехаў у Швейцарыю — на радзіму сваёй жонкі. Але і ў Швейцарыі ён не парываў сувязей з беларускімі грамадскімі актывістамі. Ён перапісваўся з Галёшом Леўчыкам, Антонам Луцкевічам, Янам Пятроўскім, Лукашом Дзекуць-Малеем. І марыў яшчэ вярнуцца ў Беларусь. Але ўсе планы перакрываў Другая сусветная вайна.

Як склаўся лёс Джона Віта і яго сям’і пазней — застаецца загадкай. Я пісаў лісты ў Швецыю і ў Швейцарыю ў пошуках слядоў Джона Віта і яго дзяцей, але адказаў пакуль не атрымаў. Магчыма, пасля гэтай публікацыі нехта з Вітаў адгукнецца.

Прэм'ера «Тэатра Ч»

Зноў на беларускай сцэне «Матухна Кураж і яе дзеці» — адна з самых знакавых п'ес нямецкага драматурга Бертольта Брэхта!

Працягваючы лінію сацыяльна значных пастановак, «Тэатр Ч» на гэты раз запрашае вас на спектакль, які дазволіць праз люстэрка мастацтва асцярожна зазірнуць у рэчаіснасць і пачуць, што там адбываецца на самой справе.

П'еса, пісаная напярэдадні Другой сусветнай вайны пра дзеянні падчас Трыццацігадовай вайны ў Германіі (1618–1648), валодае асаблівай універсальнасцю і, на жаль, усё той жа актуальнасцю, як гады і стагоддзі таму. Ізноў «вайна за веру» апынаецца полем вялікай камерцыі, ізноў высокія чалавечыя ідэалы дасягаюцца самымі бесчалавечнымі ўчынкамі. Ізноў вайна вядзе да нацыянальнай катастрофы, дзе няма і не можа быць пераможцаў...

Пастаноўку спектакля, а таксама яго візуальнае вырашэнне ажыццявіць рэжысёр Міхаіл Лашыцкі. Вядомы як творца з

асаблівым тэатральным бачаннем, з арыгінальным густам і еўрапейскім падыходам, ён не так часта радуе беларускага глядача сваімі працамі. Ці варта казаць, што гэты спектакль абяцае стаць сапраўднай падзеяй у тэатральным жыцці Мінска?!

У творчай камандзе — выдатны акцёрскі склад, адны з лепшых акцёраў беларускіх тэатраў: Святлана Анікей, Надзея Анцыповіч, Алена Мазгова, Алеся Самахавец, Алена Сідарава, Анастасія Шпакоўская, Алесь Аўчыннікаў, Аляксандр Бранкевіч, Генадзь Гаранскі, Генадзь Гатоўчыц, Анатоль Голуб, Міхаіл Есьман, Дзмітрый Есяневіч, Міхаіл Зуй, Валерый Кандрацьеў, Андрэй Саўчанка, Сяргей Тоўсцікаў, Іван Трус, Дзмітрый Тумас.

Але адным з галоўных дзеючых асоб стане... музыка! Жывая, аўтарская ў выкананні гуртоў «ili-ili» і «НАКА»!

Запрашаем на прэм'еру!
Квіткі: 8 (017) 284-82-28 // 8 (029)-120-5555 // 8 (029)-77777-54.

Для даведкі:

«Тэатр Ч» заснаваны ў 2013 годзе як вольная прастора для рэалізацыі смелых творчых амбіцый і для падтрымкі таленавітых рэжысёраў і акцёраў. Выкарыстоўваючы новыя формы работы і стварае актуальныя і запатрабаваныя пастаноўкі, тэатр імкнецца не толькі змяніць сітуацыю ў беларускай мастацкай сферы, але і ўплываць на культурнае адукацыю глядачоў. Першым, але не менш паспяховым вопытам стаў спектакль «Дзяды», сучасная інтэрпрэтацыя класічнай п'есы Адама Міцкевіча ў пастаноўцы Рамуне Кудзманайтэ (Літва).

Фота Арцёма Лявы

Выстава памяці выбітных творцаў

Сяргей ГВАЗДЗЕЎ

У Дольнай залі касцёла Св. Сымона і Алены да 21 снежня працуе выстава, прысвечаная памяці 16 беларускіх мастакоў, якую дабраславіў пробашч касцёлу ксёндз-магістр Уладзіслаў Завальнюк.

Выстава творцаў розных таленту, відаў і жанраў выяўленчага мастацтва сабраная па сем'ях мастакоў і прыватных калекцыях, атрымалася цікавай і прадстаўнічай. Экспазіцыю адчыняюць выцінанкі, створаныя мастаком, педагогам і мастацтвазнаўцам Генадзем Сакаловым-Кубаем. Далей — некалькі пазнавальных графічных твораў аднаго з патрыярхаў беларускага мастацтва Яўгена Ціхановіча і акварэльная праца прадаўжальніка гэтай мастацкай дынастыі — Генрыха Ціхановіча.

Увогуле, графіка як від мастацтва ў складзе выставы прадстаўлена сціпла. Гэта заўжды пазнавальныя, найруплівейшы чынам зробленыя аркушы «бацькі» дакументальна-мастацкіх рэканструкцыяў Віктара Сташчанюка з Наваградчыны, некалькі дынамічных, экспрэсіўна зробленых алоўкам кампазіцый выдатнага мастака-грамадзяніна Яўгена Шадохіна.

У графічнай частцы экспазіцыі прадстаўлена і арыгінальная станкавая работа «На куццю» Яўгена Куліка — не толькі выбітнага мастака, але і цэнтральнай постаці мастацка-дзідэнацкага асяродку інтэлігенцыі, што ўвайшоў у гісторыю пад назвай «На паддашку», і з якога ўтварылася ядро Беларускага Народнага Фронту «Адраджэнне».

Рэпрэзентавана на выставе і дэкаратыўна-ўжытковы маста-

Выстава глядзіцца цэльна па форме і ўспрымаецца выразна па задуме. З'яўдзіла ж розных па тэмах і стылях мастакоў у межах выставачнай прасторы ідэя незалежнасці Беларусі

цтва. Шкада, праўда, што спадчыннікі былога супрацоўніка бібліятэкі імя Адама Міцкевіча, мастака-кераміста, абаронцы бел-чырвона-белага сцягу і Курапатаў — Рыгора Кійко не далі рэчы мастака ў экспазіцыю. Але ўшанаваць мастака мажліва і апасродкаваным чынам. Як гэта зрабілі куратары выставы датычна да творцы вытанчай зброі і іншага рыцарскага рыштунка мастака Генадзя Асташонка. «Чалавек залатых рук і светлай душы», — сказаў аб ім Рыгор Барадулін.

Больш ёміста ў экспазіцыі прадстаўлены жывапіс. Ад рэалістычна-эспрэсіянісцкіх рэчаў Лявона і Вольгі Раманоўскіх да сюррэалістычных ды абстрактных твораў Тодара Копшы, які мэтанакіравана супрацьстаяў догмам сацыялістычнага рэалізму, быў натхняльнікам і ўдзельнікам многіх падпольных выставаў мінскіх нефармалаў.

Сузор'е імянаў ураджае. Светлы мастак-рамантык, адданы рэстаўратар і настаўнік беларушчыны Віктар Маркавец, у чыёй майстэрні па вуліцы Дзімітравы, па словах Зянона Пазыняка, адбывалася большасць соймаў яшчэ не зарэгістраванага тады БНФ.

Жывапісец шырокага творчага абсягу Уладзімір Сулкоўскі, які ў шэрагу сваіх палотнаў («Лявакна», «Герань на падваконні») цудоўным чынам працягвае рэалістычна-філасофскую лінію такіх заходнебеларускіх папярэднікаў, як Станіслаў Жукоўскі ды Павел Южык.

Пятро Шарыпа — чулы педагог і вялікі майстар «рамантычнага краявіду», які знайшоў сваю індывідуальную маляўніча-пластычную мову.

Кастусь Харашэвіч — драматычна напружаны мастак з заходняй часткі Беларусі, аўтар кнігі ўспамінаў «Зведанае і перажытае», чый адметны, выразна індывідуальны стыль, як лічыць Сяргей Харэўскі, перагукаецца з творчасцю Рушчыца і Драздовіча.

І самы малады з гэтай кагорты — Сяргей Цімохаў. Ягоную творчую думку цягам усяго жыцця натхняла найстаражытная паганская тэма, у дэтальва-руплівай распрацоўцы якой майстар дасягае сугучча (калі не тоеснасці) архаікі са знакамі нашага часу. Пацверджанне таму маляўніча кампазіцыя ў складзе калекцыі, прысвечаная Максіму Багдановічу.

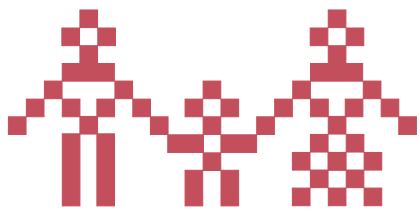
Выстава глядзіцца цэльна па форме і ўспрымаецца выразна па задуме. З'яўдзіла ж мастакоў розных па тэмах і стылях, у межах выставачнай прасторы агульная і хваляючая ідэя незалежнасці Беларусі ды эстэтычныя прыярытэты нацыянальных каштоўнасцяў. Менавіта на гэтым грунце, яшчэ ў 1991 годзе значная частка сябраў СБМ аб'ядналася ў незалежную мастацкую суполку пад імем «Пагоня». Ачоліў яе мастак Алесь Марачкін.

Жыццё суполкі значна ўскладнілася пасля жорсткага зацуплення грамадства ў 1996 годзе. Але «Пагоня» живе! І змагаецца за свае ідэалы.

Напрыканцы неабходна падзякаваць за экспазіцыю перадусім пасоўніку духа — ахвярнаму мастаку Алесю Цыркунову, адміністрацыі касцёла і ўсім, хто спрычыніўся да гэтай справы.

Дадамо, што 10 снежня а 17-й гадзіне пачнецца вечарына памяці памерлых мастакоў «Пагоні», а 19-й гадзіне абудзецца імша.

«БУДЗЬМА!»

БУДЗЬМА

**8 снежня (панядзелак)
на сядзібе ТБМ
адбудуцца чарговыя заняткі
ў гістарычнай школе**

**«Гісторыя ў падзеях
і малюнках»
з Алегам Трусавым**

**Пачатак 18.30
Уваход вольны**

НОВЫ ЧАС

Агульнапалітычная штотыднёвая газета

novychas.info

Выдаецца з сакавіка 2002 г.

Галоўны рэдактар
Кароль Аляксей Сцяпанавіч

ЗАРЭГІСТРАВАНА Міністэрствам інфармацыі РБ. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНАВАЛЬНІК Мінская гарадская арганізацыя ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас. 220005, г. Мінск, вул. Румянцава, 13. Тэл. (+375 17) 284 85 11.

ВЫДАВЕЦ Выдавецкае ўнітарнае прадпрыемства «Час навінаў». Пасведчанне ад 25.04.2014 г.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА 220113, г. Мінск, вул. Мележа, 1–1234. Тэл. +375 29 986-38-05, +375 17 268-52-81 novychas@gmail.com; novychas.info

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет». г. Мінск, вул. Халмагорская, 59 А. Замова № 1635

Падпісана да друку 05.12.2014. 8.00. Наклад 7000 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы з дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час» абавязковая. Рукапісы рэдакцыя не вяртае і не рэагуе на мастацкія творы. Чытацкая пошта публікуецца паводле рэдакцыйных меркаванняў.